

dirilis saati

SOSYAL VE KÜLTÜREL
GENÇLİK DERGİSİ

tevhidi gerçeliğinin ışığında

KIŞ 2021-2022 / SAYI: 92

KUDÜS'ÜN KILICI ÖZGÜRLÜĞÜ MÜJDELİYOR!

editörden

dirilissaati@gmail.com

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Sözlerimizin bidayetinde elinizde tutmakta olduğunuz yeni sayımızın hayırlar getirmesini niyaz ederiz.

Diriliş Saati Dergisi olarak, bu çağa söyleyecek sözümüzün olduğunun farkındalığı içerisinde olarak her bir yeni sayımız için aşk ve şevk ile hazırlanmayı sürdürüyoruz. Bu vesile ile bu ve bundan sonraki sayılarımız için de aynı bilinç üzere hareket etmeyi Rabbimizden niyaz ederiz.

Hatırlanacağı üzere Siyonist İsrail rejiminin bu yılın ortalarında Kudüs'teki Şeyh Cerrah mahallesine yönelik baskınlar düzenlemek kaydıyla bölge halkını sürgün etmeye çalışması ve Mescid-i Aksa'ya Siyonist postalların baskınlar düzenlemeye kalkışması bardağı taşıran son damla olmuş ve artık sözün direnişin olacağı bir zemine doğru geçilmişti. Siyonist askerlerin Mescid-i Aksa'ya baskın düzenlemesi ve alandaki ağaçları ateşe vermesinin ardından, Filistin direnişi tarafından verilen süre içerisinde Mescid-i Aksa'yı boşaltmayan Siyonist askerleri bekleyen tek şey direniş güçlerinin füzelerle eş zamanlı olarak İsrail'in birçok kritik bölgesine başlattığı saldırılar olacaktı.

Bu hatırlatmadan sonra bu sayımızda dosya konumuz itibarıyla "Kudüs'ün Kılıcı Savaşı ve So-

nuçları"nı okumaya ve yazmaya gayret ettik.

Bu bağlamda; Kudüs'ün Kılıcı'na dair genel bir değerlendirme, direniş bağlamında tevekkül, Kudüs'ün tarihin seyri içerisinde Müslümanlar için önemi, boykot ve Kudüs için meydanları doldurmanın anlamı gibi konular üzerinde durmaya çalıştık.

Buradan hareketle, bu sayımızın hazırlanmasında emeği geçen yazar kadromuza teşekkürü borç biliriz.

Dosya konusuna dair yazarlarımız tarafından yapılan araştırmalar neticesinde önemli verilere ulaştığımızı ifade ederek, detayların yazarlarımızın satılarında yer aldığını belirtmekle iktifa etmek istiyoruz.

Öte yandan dergimizi deneme yazıları, şiirler, kitap tanıtımları vb. bir dizi alanda farklı ilgi alanlarına hitap edecek şekilde zenginleştirmeye devam ediyoruz. Gelecek sayımızda çok daha farklı ilgi alanlarına da hitap etmek üzere çalışmayı sürdürdüğümüzü buradan ifade etmek isteriz.

Kış Dönemi sayımızın hepimiz için hayırlı ve istifadeli olması temennisi ile...

Dönemlik Sosyal ve Kültürel Dergi / Yıl: 17 Sayı: 92 KIŞ 2021-2022

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Osman Çil Yayın Kurulu : Abdülkadir Avcı - Fatih Sevgi

Haberleşme Adresi : Çiraclar Cad. No:39 Adapazarı/Sakarya İrtibat tel: 0554 824 96 07

E-Posta : dirilissaati@gmail.com Basım Yeri : SAKARYA GELİŞİM OFSET

Dergimizde yayınlanan yazıların hukuki sorumluluğu yazarlarına aittir.

içindekiler

DOSYA

MERKEZİ MESCİD-İ AKSA OLAN
YENİ DENKLEM: KUDÜS'ÜN
KILICI

HUBEYB ÜNAL

04

DOSYA

DİRENİŞİN ANAHTARI:
TEVEKKÜL

FATİH SEVGİ

06

DOSYA

KUDÜS'ÜN MÜSLÜMANLAR
İÇİN ÖNEMİ

ABDÜLKADİR AVCI

12

DOSYA

FİLİSTİN İÇİN MEYDANLARA!

SENA GÜRLER

16

DOSYA

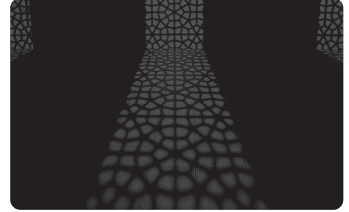

UMUDUNU YİTİRMEDEN!

ZEYNEP SENA DİNÇER

23

DENEME

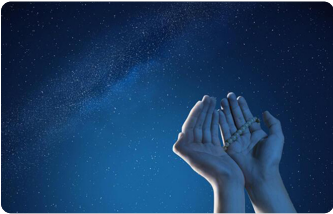

MÂNÂ...

NİSA DUMAN

29

ŞİİR

DUÂ

AYŞE CÖMERT

34

YENİ KALEM

KAY(BULMAK)

ELİF BURCU GÜRLER

37

YENİ KALEM

ORTAK DAVAMIZ:KUDÜS

ZEYNEP KIZILÇINAR

41

MERKEZİ MESCİD-İ AKSA OLAN YENİ DENKLEM: KUDÜS'ÜN KILICI

HUBEYB ÜNAL

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla.

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Salat ve Selam Rasulullah'a, Ehlibeyt'ine, Ashabına ve O'nun yolundan giden şehidlerin, sıdıkların, salihlerin üzerine olsun.

'Kudüs'ün Kılıcı' savaşıyla yeni bir denkleme dönüşen Filistin mücadelesi, 13 günlük savaş ile Kudüs ve Mescid-i Aksa merkezli bir mücadele olduğunu tekrardan hatırlatmış ve kanıtlamış oldu. Nitekim siyasi çift başlılık sebebiyle ve Siyonistlerin yerleşimci politikasıyla Gazze-Kudüs-Batı Şeria-1948 toprakları birbirinden ayrı değerlendirilen ve okunan bölgeler haline gelmişti. Kudüs'ün Kılıcı en çok da bu anlayışımızı yıkmış oldu. Filistin mücadelesi tüm yönleriyle tüm topraklarıyla tüm anlayışlarıyla siyonizme karşı tek bir parça olduğunu kanıtlamış oldu.

Bu noktada İslam Ümmeti tarafından yalnızlığa itilen ve umursanmayan Mescid-i Aksa için Gazze Direnişi ve halkı kendisini siper ederek Mescid-i Aksa üzerinde gerçekleştirilmeye çalışılan planların karşısında olduğunu ve yapılanların bir bedeli olduğunu Siyonistlere göster-

miş oldu.

Kudüs'ün Kılıcı savaşını insani, sosyal, iktisadi ve askeri yönünden inceleyecek olursak:

13 günlük Kudüs'ün Kılıcı savaşında 280 şehidimizin 69'u çocuk, 40'ı Kadın, 17'si yaşlıydı. 8900 yaralımızın 3000'i çocuk, 2000'i kadın, 1500'ü yaşlıydı. Her savaş ve çatışmada, savaşın bu acı yüzüne rağmen Gazze halkı, Direnişin destekçisi olmaktan bir an bile tereddüt etmiyor.

Yine 13 günlük savaş boyunca Siyonistler tarafından 68 okul hastane, poliklinik; 33 dernek, basın ofisi; 75 hükümet binası; 460'ın üzerinde tarım ve sanayi merkezi; 184 yüksek bina, iş merkezi; 1800 ailenin evi; kenar mahallelerin sokakları dahi tüm alt ve üst yapı vuruldu.

Siyonistler kayıplarını 13, yaralılarını 336 olarak açıklasa da Siyonist hükümetin muhalif kaynakları ve İbrani haber ajansları incelenecek olursa aslında kaybın yüzlerce, yaralının ise binlerce olduğu anlaşılabilir. Kudüs'ün Kılıcı Savaşı siyonist hükümeti 2.5 milyar dolar zarara uğrattırken Siyonist şirketleri 368 milyon dolar zarara uğrattı. Filistin Direnişi'nin attığı füzele sebebiyle 50 fabrika imha

oldu. Savaşın 1. gününde Ben Gurion Havaalanı'nda 25, ikinci gün 47 sefer iptal edildi ve sonraki günlerde iptal olan uçuş sayısını siyonistler açıklamadı. Yine 13 gün süren bu savaşta İsrail'in işgal ettiği deniz şeridinden hiçbir ticari ve turistik gemi seferi düzenlenmedi. Kıyı şeridindeki turizm tamamen durdu. Milyonlarca sığınmacı günlerce sığınaklarda yaşamak zorunda kaldı. Gazze Şeridi'ne yakın bölgelerde yaşayan yerleşimciler daha kuzeye göç ettiler. Yerleşimciler arasında geldikleri ülkelere geri dönme noktasında planlar yapılmaya başlandı. Allah'a hamd olsun Kudüs'ün Kılıcı savaşı Yahudiler arasında büyük bir fitneye sebep oldu. Siyasi, ekonomik açıdan ve halk nezdinde büyük bir hezimet ve fitneye dönüştü. Yine bu savaş neticesinde Netanyahu'nun siyasi hayatı bitti. 2006 savaşından sonra Ehud Olmert'in siyasi hayatının bitmesi gibi.

Kudüs'ün Kılıcı Savaşı'nda askeri açıdan birçok ilklere de şahid olduk. Siyonistler 1948'den bu yana ilk defa alenen bir ateşkes talebinde bulundu. Savaşın seyrinin yönetilmesi açısından 2014 yılında şahid olduğumuz birkaç durumun 13 günlük bu savaşın tamamına hakim olduğunu görmekteyiz. 2014 yılın-

da İzzettin el Kassam Tugayları sözcüsü Ebu Ubeyde, Yenilmiş Ekin Tarlaları Savaşı'nda 'saat 21'de tel Aviv'i vuracağız' dediğinde saatler 21'i gösterirken Tel Aviv semalarında Filistin Direnişinin Füzeleri belirirdi. Önceleri Siyonist hükümetin yerleşimcilere, 'sığınaklara girin' 'sığınaklardan çıkın' talimatlarını bu savaşta İzzettin el Kassam Tugayları sözcüsü Ebu Ubeyde verdi. 'Saat 22de Siderotu vuracağız' 'Şu saatte Tel Aviv'i vuracağız.' 'Hayfa'da gün boyu sığınaklardan çıkmayın' 'Saat 21'e kadar füze atmayacağız sığınaklardan çıkabilirsiniz' tarzında talimatlarla adeta savaşı Ebu Ubeyde yönetiyordu. Füzeleri durdurmada yetersiz kalan Demir Kubbe Hava Savunma Sistemi Siyonistleri çılgına çeviriyordu. Siyonistler, yaşanan askeri ve ekonomik bu hezimetin intikamını sivil halktan çıkarmaya çalışıyordu. Zira Direniş'in hedeflerini bulmakta güçlük çekiyordu. Önceki savaşlarda edinilen tecrübe, Direniş Ekse-ni'nin bölgedeki tecrübe paylaşımı sayesinde geliştirilen askeri stratejiler Siyonistlerin saldırganlığını arttırıyordu. Direnişçilerin aileleri vuruluyordu,

Direnişi durdurmak için. Komutanlarına suikastler düzenleniyordu, Direnişi durdurmak için. Her verdiği karşılığa artan bir cevap söz konusu oluyordu. Önceki savaşlarla kıyaslayacak olup bir örnek vermek gerekirse; Filistin Direnişi, 2014 yılında 51 gün süren savaşta Filistin Direnişinin Askalan'a attığı füzenin 3 katını 2021 yılında 13 günde Askalan'a fırlattı. Böyle bir karşılığı beklemeyen İsrail neye uğradığını şaşırı. Çünkü havadan karadan ve denizden abluka ve ambargo altında olan Gazze tüm bu imkansızlıklara rağmen bu karşılığı veriyordu. Siyonistler 2014 yılında Gazze'ye demir girişini yasaklamıştı. Tahminlerin ötesinde aldığı bu karşılık yalnızca Füze ile verilen bir karşılıktı. Halbuki henüz deniz, kara ve havadan İHA-SİHA'larla bir karşılık verilmemişti. Mücahidlerin askeri operasyonlarına, sınırda, sınır ötesinde, tünellerle ve başka daha bir çok karşılıklarına henüz muhatap olmamışlardı. 13 gün süren bu savaşta yalnızca füzeleri ve onların bir kısım özelliklerini konuşabiliyoruz. Filistin Direnişi bu ufka, bu çabaya, bu gayrete tüm imkansızlıklara rağmen na-

sıl ulaştı. Aslında İslam ümmeti için Filistin Direnişinde büyük dersler var.

2001 yılına ait Şehid Abdulaziz Rantisi'nin bir konuşmasını hatırlıyorum henüz Kassam füzelerinin menzili 3 km iken, 'Direnişin füzeleri bir gün Hayfa'yu Yafa'yu vuracak' diyordu. Direnişçilere böyle ufuklar çizen rehberlere selam olsun. 'Onlar yolumuzu aydınlatan kandiller' sözü slogan değil elbette.

13 gün süren bu savaşta 250 km menzilli füzeleri ateşleyen Filistin Direnişi aslında Büyük Savaşa hazır olduklarını gösteriyorlar. Hedefe adım adım yürüyen Direniş stratejisini iyi okumamız gerekiyor. Bu tıpkı vahyin tedrici bir karaktere sahip olması gibi. Hedefte tüm Filistin topraklarının özgürlüğü var ve aşama aşama, seviye seviye, basamak basamak yürütülen bir proje var. Aceleci-liklerle kaybedecek bir şeyimiz yok. Vahiy temelli oluşturulan bu mücadeleyi elbette vahyin penceresinden okumak daha doğru olacaktır.

Peki biz bu projenin nesi olacağız? Görmeyeni mi? Susanı mı? Dua edeni mi? Yardım edeni mi? Destekçisi mi? Saflar netleşiyor bölge Kudüs'ün Kılıcı'yla yeniden şekilleniyor. Kişiler, anlayışlar, hareketler, cemaatler, topluluklar, ülkeler bu denklemde kendilerine rol biçmeliler. Filistin Davası; yüreklerimizi diriltecek, yıkılan yuvamıza ilaç olacak, kaybolan izzetimize kavuşturacak biiznillah. Okumasını bilene, desteklemenin yollarını arayan...

DİRENİŞİN ANAHTARI: TEVEKKÜL

FATİH SEVGİ

“Biz İsrâiloğulları’na kitapta şunu bildirdik: Doğrusu siz yüzünde iki kez bozgunculuk çıkaracak ve gerçekten büyük bir taşkınlıkla büyükenip azacaksınız. Nitekim ilk bozgunculuk ve büyükenmeniz karşılığını görme vakti geldiğinde, çok güçlü, savaşçı, acımasız kullarımızı üzerinize musallat ettik. Onlar da sizi yakalayıp öldürebilmek için evlerinizin içine varıncaya kadar her tarafı didik didik aradılar. Bu, kesinlikle yerine getirilmesi gereken bir sözdü. Aradan zaman geçti, o istilâcılara karşı size tekrar galibiyet ve zafer verdik, servet ve oğullarla gücünüzü artırdık ve toplum olarak sayınızı daha da çoğalttık. Eğer iyilik yaparsanız kendinize iyilik yapmış olursunuz; eğer kötülük ederseniz yine kendinize kötülük etmiş olursunuz. Artık ikinci defaki bozgunculuk ve büyükenmeniz cezalandırma vakti gelince, onurunuzu çiğnemeleri, öncekilerin girdikleri gibi Beyt-i Makdis’e girmeleri ve ellerine geçirdikleri her şeyi yakıp yıkmaları için yine bir takım düşmanları başınıza musallat ederiz.” (İsra Suresi 4-5-6-7. Ayetler)

Dünya hayatı, Allah-u Teala’nın insanoğluna bahsettiği, içerisinde sayısız nimet barındıran, herkesin hakkaniyetli bir bi-

çimde İslamiyet’in doktrinlerini uygulayarak ekmesi gereken bir amel bahçesidir. Allah, kavimlere hakkaniyet çerçevesinde yaşamalarını buyurmuştur. Kendilerine verdiği nimetlerle yetinmelerini öğütlemiştir. Bu çerçeveden çıkıp azgınlık eden kavimler, Allah’ın muazzam dengelerle yarattığı dünyanın tanımını bozmaktadırlar. Emir ve buyrukların dışına çıkan kavimler, bilhassa İsrailoğulları, Rabbimizin gazabına uğramaya mahkumdurlar. Bu gerçeklerin alenen ortada olmasına rağmen kendilerinin seçilmiş bir kavim olduğunu, uydurma kılıflarla, iddia edip buna destek olarak Balfour Deklarasyonu adında meşru(!) bir dayanak da hazırladılar. Ancak Allah’a boyun eğmiş bir kafileyi karşılarında almanın muhakkak ağır bir bedeli olacaktır.

Allah aşkıyla Nekbe milyonluk geri dönüş yürüyüşüne başlayan Müslüman kardeşler, siyonist zihniyetin damarlarına korku tohumunu enjekte etmeyi başaracaktı. Allah inancıyla çıktıkları bu yolda fevkalade bir tevekkülle O’ndan gelen her türlü sıkıntıya sabır gösteren Filistinliler, Arap milletleri tarafından yalnız bırakılma sınavıyla karşı karşıya kalacaklardı. Bu davanın ebediyetini idrak edememiş

zihniyetler, gözlerinin önüne çekilmiş dünya perdesinden dolayı, aslında bu ulu dinin tüm halkların sorunlarını çözecek anahtar niteliğinde bir mihenk taşı olduğunu göremiyordu. Yine dünya malına taptılar, gözleri başka hiçbir şeyi görmedi ve Filistinli masum halkı topraklarından sürgün ettiler. Cebeliye’deki mülteci kamplarında Filistinli mücahit ve mücahideleri zorlu yaşam koşulları bekliyordu. Büyük bir direniş tsunamisi dalgalanacaktı.

Mesajı almak isteyen Müslüman camianın tüylerini ürper-tecek türden... Aslında bu bir nevi ‘Biz Müslümanlar bir olursak, karşımızda duracak güç yoktur.’ mesajıydı. Bu şuurla, topraklarını işgal eden siyonist güçlere boykot uygulayan Filistinli kardeşlerimiz tüm dünyaya örnek teşkil edeceklerdi. Diğer yandan gözü dönmüş siyonist İsrail, iki tarafı uzlaştırmak için çözüm önerileri sunan BM’nin araştırmalarına engel olmakla kalmayıp, onların gönderdiği her türlü çözüm önerisini ivedilikle reddediyordu. Tüm bunlara rağmen Filistin halkının azimli ve kararlı duruşu; biri 1987’de, diğeri 2000’de başlayacak olan iki farklı direniş hareketine davetiye çıkaracaktı.

Allah deyip kararlı ve gözü kapalı bir şekilde, tevekkülle düşmanın, İslam düşmanlarının üzerine yürüyenler ebedi muzafferlerden olacaklardı, diğerleri ise helak olanlar.

Dünyada ilk insanın görüldüğü zamandan şimdiye değin insanoğlunun yeryüzünde namütenahi bir varlık olmadığı hepimizin malumudur. Düşünsel evrende de insanın sonsuzluğa ulaşamayacağı sarih bir gerçektir. Bu cihana ait olan, ebediyet muhteva etmeyen emellerimiz de muhakkak burada, fani bedenlerimizde kalacaktır. Tüm bu aleni gerçeklerin hayatımızda mükerrer olmasına rağmen, gözümüzün önüne çekilmiş olan bu dünya çamuruna bulaşmış perdeler, Kur'an-ı Kerim'in su

gibi berrak gerçeklerini göremememize sebebiyet veriyor.

Hayasız gözlerimiz ebedi hayatı göremiyor ve dünyayı paylaşmıyoruz akıllarımızca. Yaratılan her can, rızıkıyla birlikte bu cihanı selamlarken, daha fazlasına meyledenlerimiz, hakkaniyet terazisinin ayarlarıyla oynuyorlar. Kavimler egemen oldukları/kendilerine tahsis edilen karayı kabul etmiyorlar. Faraza Filistin halkının siyonist İsrail karşısında sürdürdüğü pirüpak mücadeleyi düşünelim. Sırf Yahudi olmadıkları, Yahudilerin emellerine ulaşmak istedikleri jeostratejik konumda hayatlarını sürdürdükleri için hiçbir günahı olmayan bir milletin hayatını talan eden ve bu sunuturlu eylemlerine, ayarlarıyla oynan-

mış Tevrat'tan bir kılıf uydurma gayesini misyon edinmiş Yahudiler, abıhayattan içtiklerini zannederek geri dönülmesi imkansız bir yanlışın içine düştüler. Artık onların amacı egemen olmak istedikleri topraklarda bir bozgunculuk çıkarmak, bir hercümerç yaratmak idi. Balfour Deklarasyonu ile buna meşru bir kılıf da hazırladılar. Binaenaleyh karşılarında durabilecek, bu tahammülfersa emellerine engel teşkil edebilecek hiçbir güç kalmamıştı. Ancak çantada keklik olarak gördükleri Filistin halkının onlara bir sürprizi vardı: Pestenkerani emellerle yola çıkmış avare ve uydurma bir halk olan İsraililer ile Filistinlilerin fasılası, Filistinli mücahit kardeşlerimizin layemut gaye-

lerle bu amansız mücadeleye girişmeleriydi. Er-Rafi olan Allah, muhakkak ki kendi terazisinde müminleri ve münafıkları ayıracaktı.

Dünyevi emellere hizmet eden konformist batı zihniyetli Avrupa ülkelerinin desteğiyle İsrail devleti Filistinli mağdur halkın topraklarında kuruldu. Akabinde Filistinli mücahid ve mücahidelerin ebedi zaferle sonuçlanacak olan intifadaları başladı. Bu intifadalar direnişin azim ve kararlılıkla, tevekkülle ebediyeti temsil ettiğinin göstergesiydi.

Zaten bir dava ancak arkasında Allah bulunduğu müddetçe namütenahi bir nitelik kazanmaz mı? Allah'ın bize emanet ettiği beden ve ruhlarımızı ona en berrak şekliyle iade edebilmemizin yegane koşulu, bu ruh ve bedenlerimizle dünya hayatında onun dini uğruna savaşarak gerekirse yine o uğurda can verilemek değil midir? İşte böyle ebedi bir gaye, çaresizlikten topraklarını bir bir terk etmeye başlamış bir Filistin halkını geri döndürdü ve Nekbe milyonluk geri dönüş yürüyüşü başladı.

Dünya topraklarına ancak kalpleri ebedi bir Yaratıcı için atanlar egemen olacaktı ve Müslümanlarla Yahudiler çarpışmadıkça kıyamet kopmayacaktı. Dolayısıyla Yahudilere harp ilan etmeyip mağlubiyeti kabul edebilecek tembel bir zihniyete sahip olmak, müşriklerle ve münafıklarla aynı safta yer almak değil de neydi? Her amelimizin ebedi alemdeki karne notumuzu etkileyebileceği bu dünyada ayağa kalkıp gayrimüslim camiasının adaletsizliklerine göğüs germe cüreti göstermemiz gerekiyorsa, erteleyip helak olanlardan olmayacağımızı iddia ediyorsak, bu nafiye ereklere olan Yahudilere biz kafa tutmayacağız da yine onlar gibi gayrimüslim olan Hristiyanlar, ateistler, deistler mi kafa tutacak? Rahmetli Necmettin Erbakan'ın "8 milyonluk İsrail için 1,5 milyar Müslüman eabil bekliyorsa, eabil gelse İsrail'i değil bizi taşlar." sözü Filistin halkı için adeta fitili ateşleyen bir tespitti. İşte tüm bu doğruların bilincinde Filistin halkı Nekbe milyonluk geri dönüş yürüyüşünü başlattı. Ebedi bir azimle, kararlılıkla, canları pahasına kendilerine ait olan topraklara adım adım geri dönüyorlardı. 1948 yılında İsrail'in kurulmasından bu yana 750 binden fazla Filistinli, İsrail'in bu canhıraş politikasının ceremesini çekerek topraklarından alıkonuldu, sürgün edildi. İşte o günlerden beri Filistin halkı parça parça kendilerine ait olan topraklara geri dönmeye başladılar. Evlerini savundular, yurtlarını savundular, Beytül Makdis'i canları pahasına korudular.

İslam'ın payidar mücadelele-

ri devam ederken Filistin halkı yavaş yavaş Arap devletlerinin desteğini de almaya başlamıştı ama bu destekler gün geçtikçe maalesef çekilmeye başladı. Allah-ı Azimüşşan Filistin halkını kendi topraklarında yeni sıkıntılarla sınıyordu. 1950'li yılların sonlarına doğru Filistin halkı tek başına mücadele etmeye başladı. Bu direnişin yeni stratejisiydi. Düşman kuvvetlere karşı artık taşla, toprakla karşılık vermek yetersiz kalıyordu ve 1965 yılında silahlı eylemlere başladılar. Bu davanın ciddiyetini gösterebilmek için ehemmiyetli bir adımdı bu.

Bu direniş haddizatında uzun vadede tüm halkların kardeşliğine uzanan bir öykünün başlangıcı gayesini taşıyordu. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v.) halkları İslamiyet'e davet etmekle beraber Müslümanlardan olmayanların da haklarını gözetirdi. O (s.a.v.) her nefesinde muazzam bir muvazene gözetirdi; kendi kanaatiyle değil, Mevlamızın eşitlik çizgisinde karar vermeye çabalardı. Neticce olarak, İslamiyet'in hükmettiği bir dünya yine tüm varyasyonların insanlık için en hayırlı olanı olacaktır.

Filistin halkı sınırlarda mülteci kamplarında yaşamaya başladı. Bu, aslında uzaktan bakıldığında siyah-beyaz bir tablo gibidir ama mücahit kardeşlerimiz her zaman mütebessimdi, kendilerine yazılan kaderin müellifine her daim müteşekkir, başlarına gelen onca tahammülfersa hadisenin müsebbibine karşı müsterihlerdi. Bir diğer kısım ise çok ağır şartlar altında Fi-

listin topraklarında hayatlarını sürdürmeye çalışıyordu. Onlara tanınan toprakların oranı çok kısıtlıydı. Sadece İsrail'in kurmuş olduğu iş yerlerinde çalışabiliyorlar, kendi imkanlarıyla çok az bir miktarda üretim yapabiliyorlardı. Çok az bir miktar toprakta ekim yapabiliyorlar, bu da onlara çok yetersiz kalıyordu. İsrail askerleri, Filistinlilerin vazgeçmeleri için, onların düşmesi için ellerinden geleni yapıyorlardı. Filistinli kardeşlerimiz bu edebi davadan vazgeçmeyeceklerini 'Zafer Tarlaları' ile gösterdiler. Evet, onlara tahsis edilen toprak miktarı çok azdı. Onlar da mahsullerini evlerinin çatılarında yetiştirmeye, o çatılarda hayvan bakmaya başladılar. Ulusal üretim günlerinde, işgal güçlerinin tahrip ettiği mekanları imece usulüyle onardılar, onların üretim açığını toplanıp el birliğiyle kapatmaya çalıştılar. O metruk Filistin arazilerinde sebzeler filizleniyor, güller yeşeriyordu Filistinlilerin umutlarıyla birlikte. Diğergam Filistin halkı ihtişamlı çoğunluğun nicelikte değil nitelikte olduğunu gösteriyordu işgal güçlerine. Azimle, tevekkülle süren bu ebediyet yolculuğuna tahammül edemeyen siyonist güçler elbette hayasızlığı bir tık öteye taşıyacaklar ve kendilerinin fani emelleriyle dünyayı daha kirli bir mecra haline getireceklerdi.

Başı ve sonu olmayan, layetezelzel kanunlarıyla cihanı nakış nakış işleyen, layemut ve ihtişamlı, azamet sahibi, aliyülala Allah-u Azimüşşan'ın; sahih doğruları ikrar eden, İslam uğrunda serdengeçti olan, sonu

vuslat olan bu nazenin sergüzeştlerinde Yüce Mevlamız (c.c.) tarafından mahfuz edilmiş rayihali elbiselerinin içinde tamamen helal olan minvalle teffekür ve tevekkül eden Müslümanları; şeytan aleyhillerinin netameli ve desiseli tuzaklarından, beyhude ve fasarya vaadlerinden, müphem fitnelere, Müminlerin salih amellerine hallel getirmeye çalışmasından ilanihaye biçimde ve ilelebet muhafaza edeceği sarıh bir gerçektir. Harfendaz şeytan tarafından muhtelif mugalatalarla meczup edilmiş, dünya maceralarında ebediyete açılan pencereleri kırılmış, dünyanın geçici nimetleriyle sermest olmuş, beyhude süreçleri ihtiva eden sürüncemelere müptela olmuş, havsala yetileri tahribata uğramış gayrimüslimler her tarafı güllerle çevrili bu dünya bahçesinden ellerindeki boş sepetlerle ebediyete intikal edeceklerdir. Ezcümle, Rabbimizin emirlerine koşulsuz itaat etmeyi tercih eden ve bu yolda cihadı yeğleyen Müslümanlar ordusu muhakkak ki gayrimüslimlere, bilhassa Yahudilere karşı galip geleceklerdir. İşte Filistin'de de böyle bir ebedi ruh, adanmışlık, tevekkül çerçevesi bir teslimiyet ülkenin havasına sirayet ediyor; Filistin'in, Orta Doğu'nun atmosferine İslam'ın ebediyetini enjekte ediyordu. Mücahide kardeşlerimizde 'Ya başaramazsak?' korkusu yoktu. Cennet yolcuları, kadınlı-erkekli, geceli-gündüzlü bir şekilde, her biri nefret hissi uyandıran İsrail askerlerine karşı büyük bir azimle cihat ediyorlardı. Şüphesiz bu direniş; azim ve kararlılık

içeren tevekkülün abidesi Müslümanların bir eseri idi. Bu direniş İsrail askerlerine karşı değil, topyekün İslam'a karşı olanların karşısında verilen bir savaştı. Onlar hem bu dünyanın hem de ahiretin muzafferleri olabilmek adına savaşanlardı. Kadınıyla, çocuğuyla İslam bayrağını dünya saflarında dalgalandırıp düşman titretecek cesarete sahip gerçek Müslümanlardı onlar. Evet, dünyanın geri kalanı kör, sağır taklidi yaparken bu kutlu saflarda can verdiler onlar. Rab-bim her birine gani gani rahmet eylesin, şehitlik sıfatına nail kilsin inşallah.

Artık her yönüyle kınanıyordu, taşlanıyordu İsrail. Askerlere gövdeler siper ediliyordu, siyonistlerin dayattıkları kendi malları, Gazze ve Batı Şeria'daki İsrail kurumları boykot ediliyor,

İsrail bölgelerinde çalışmak reddediliyordu. Kimisi taşını sopasını siper etti, kimisi mallarını boykot etti kimisi de kalemini direniş yolunda silah olarak kullandı. Lakin tüm Filistinliler kusursuz işleyen bir makine gibi çalışıyorlardı. Bu zulme set çekip onu behemehal tüm dünyaya duyuruyorlardı. Kuşkusuz İsrail'in işin içinden çıkacak net bir hamleye ihtiyacı vardı. Hiçbir zaman bir konsensüse varma niyetleri olmadığı gibi yine katletmeyi tercih ettiler. Kriz süresince Birleşmiş Milletler'in getirdiği 48 çözüm önerisinin 44'ünü kendi başlarına reddetmeleri de bu rezilliği tesciller niteliktedir.

1987 yılının Aralık Ayı'nda İsrail'e ait bir aracın dört Filistinli'yi

kasten çarpıp öldürmesi ile Birinci İntifada başladı. Bu, kasıtlı bir operasyondur, İsrail'in 'Demir Yumruk' politikasını harekete geçirecek bir operasyon... Askeri güçlerine, kendilerinin uyguladığı politikaya her anlamda karşı çıkan 'ezme' talimatı vermişlerdi. Bu, bu dakikadan sonra işin tam bir savaş boyutuna erişeceğinin resmiydi. Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ve HAMAS, bu intifadada Filistin adına mücadele veren kuvvetlerdi. Dünyanın heva ve hevesi gözlerinin kör eden İsrail kuvvetleri, sayıları iki bini aşan Filistinli'yi öldürdüler. Dünyadaki çocukları koruma vakfı olan Save the Children'in (Çocukları Koruyun) raporuna göre İsrail militanları

intifadanın ilk iki yılı boyunca 18 yaş altı Filistinlilerin %7'sini yaraladı. Buna ek olarak, o günden günümüze değin 300.000'den fazla Filistinli'yi de tutukladılar.

Nekbe milyonluk geri dönüş yürüyüşü devam ediyordu. İnananların hiçbiri bu yürüyüşten vazgeçmiyordu. Bu bir nevi davanın olmazsa olmazıydı. Filistinliler topraklarına geri dönüp malikanelerini, ibadethanelerini, mahremlerini korumaya devam ettiler. 2000 yılında dönemin İsrail Başbakanı Ariel Şaron, Mescid-i Aksa'yı ziyarete gitti. Bu eylem başlı başına İkinci İntifada'nın başlaması için کافیydı. İsrail askerleri ve Filistinliler arasında çıkan çatışmada 7

Filistinli hayatını kaybetti. Böylelikle yeni bir direniş hareketi olan İkinci İntifada başlamış oldu. İsrail askerleri silahsız Filistinlileri öldürüyordu, Filistinlilerin taşlarına tanklarıyla karşılık veriyorlardı. 4 binin üzerinde Filistinli'yi öldürdüler. Filistinli mücahitler, İsrail kuvvetlerini Gazze şeridinden püskürtmeyi başardı. İşte böyle kutlu bir davaydı bu: uğruna canlar kaybedilecek, kanlar dökülecek, idama mahkum edilecek, hapse mahkum edilecek kadar... İkinci İntifada sırasında hapsedilenlerin arasında muazzam bir tevekkül abidesi Abdullah Galib Bergusi de vardı. Normalde Güney Kore'de yaşayan Bergusi, İkinci İntifada sırasında ülkesine dönüp cihat etmeyi tercih ediyor. Filistin topraklarında İsrail askerlerini ayakta uyutuyor, onların kat kat güçlendirilmiş şebeke ağlarına sızıyor ve sayısız askerlerini tuzağa düşürüp öldürüyor. Üstelik onların içinde onlara yakalanmadan yapıyor bunları. Üstelik eşi ve çocuklarını da koruyarak, türlü tehlikeleri göze alarak yapıyor bunları. İsrail kuvvetlerine baştan sona korku saran bu müthiş komutan, sonunda yakalanıyor ve hapsediliyor. 67 kez müebbet ve 5200 sene hapis cezasına çarptırılacak kadar korku salan bir komutan... Öyle ki onu bir hücreden diğerine geçirirlerken koridorların tümünde kameralar olmasına rağmen, sağında solunda militanlar görevlendiriyorlar, bileklerine ters kelepçe takıyorlardı. Göğsündeki imanın kuvvetiyle, işte böyle korku salmıştı İsrail atmosferine bu mübarek komutan. Kendisi şu

anda hala parmaklıklar ardında, türlü işkencelere maruz bırakılıyor. Sanmayın ki acılar içinde... Rabbimizin verdiği kuvvetle hem namazını eda ediyor hem de gördüğü işkenceleri kalemiyle nakış nakış işliyor. (Maruz kaldığı işkenceleri kaleme döküdüğü eserleri: Yoldaki Mühendis, Yoldaki Mühendis 2 – Yaşayan Şehit-) Rabbim her daim komutanımızı korusun.

Netice itibarıyla herhangi bir halkı, kavmi, topluluğu böylesine amansız bir mücadelenin içinde tutacak yegane unsurun tevekkül olduğunu görüyoruz. Reenkarnasyona inananların, İsa Peygamber'i putlaştırılanların, kendilerinin seçilmiş olduğu yalanına sığınan Yahudilerin, her şeyi tesadüfe bağlama hastalığına yakalanmış ateistlerin, putperestlerin vs. ise mahşer meydanında beyhude yakarışlar içinde olacağını Allahü Teala'nın kendi cümleleriyle okuyor, görüyoruz.

Ebedi kurtuluş yolunda cemaat olmanın, birlik olmanın bir olmazsa olmaz olduğu da Filistinli kardeşlerimizin öyküsünde olduğu gibi malumumuz. Kalpteki iman ile baştaki aklın teşrikimesaisi ile mükemmel bir bütünü tamamlayarak hem bu dünyada hem de ahirette lezzetli, huşu içinde bir yaşamın perdelelerini aralayabileceğimiz gerçeğini kabul etmemiz gerektiğini de bu örnekte teyit etmiş olduk. Allah'ın verdiği canı, gerekirse yine onun gönderdiği kutlu din uğruna feda edebilecek bir takva kapasitesine ulaşma gayesinde olmamız gerektiği de açıktır. Bu dünyanın nimetle-

rinden istifade ederken aşırıya kaçmamızın bizi şeytanın çukuruna düşüreceğini İsraili askerlerin, siyonizm zihniyetinin bitmek bilmeyen azgınlığının sebebinde görüyoruz.

İbadette dahi az yaptırıp caydırın, çok yaptırıp bıktırın öznenin şeytan olabileceğini, küfrün tek millet olduğunu, ehli sünnet ekseninin dışında gezmememiz gerektiğini dünyevi zevklere müptela zihniyetlerde görüyoruz. Sonu olan bu dünyada sonsuz yaşayacağımız düşüncesine kapılarak yaptığımız ibadetlerden, hayır ve hasenattan geri kalmak yalnızca şeytani güldürmekten ibarettir. Bu dünyadaki hayatımız, ibadetlerimiz, zevklerimiz, yememiz, içmemiz sınırlı. Ancak uğruna nefes alıp verdiğimiz İslamiyet bakidir. Bunun bilincinde ibadetlerimizi yerine getirmeli, müslüman kardeşlerimizin yanında ve onların hemderdi olmalı, İslam davasının öncüleri olmalı, her amelimizde Peygamber Efendimiz (s.a.v.) gibi olmalıyız. Rabbim İslam ehlini denizde, havada, karada korusun. Bizlere ebedi zaferler nasip eylesin. Amin.

"Müslümanlarla Yahudiler çarpışmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Yahudi taşın, ağacın arkasına saklanacak, bunun üzerine o taş, o ağaç Yahudiye kovalayan kimseye, 'Ey Müslüman! Arkamda bir Yahudi var, gel onu öldür!' diyecek. Yalnız garkad ağacı bir şey söylemeyecek; çünkü o Yahudilerin ağaçlarındandır." (Buhârî, Cihâd 94, Menâkıb 25; Müslim, Fiten 82)

KUDÜS'ÜN MÜSLÜMANLAR İÇİN ÖNEMİ

ABDÜLKADIR AVCI

Bilindiği gibi Kudüs şehri Müslümanlar açısından mukaddes bir beldedir. Bütün peygamberlere iman, Müslüman olmanın ön şartı olduğundan, Kudüs'ü fetheden Hz. Davud, orada mabed yapan Hz. Süleyman, Kudüs mabedinde görev yapan Hz. Zekeriya, Hz. Yahya, peygamberimizin "biraderim" dediği ve Kudüs'te doğup Kur'an'da "Arz-ı Mukaddese" diye nitelendirilen Filistin bölgesinde tebliğ faaliyetinde bulunan Hz. İsa ve yolu o bölgeye ve Kudüs'e uğrayan diğer peygamberler, bütün Müslümanların, "Biz Allah'ın elçileri arasında ayırım yapmayız" dedikleri (Bakara 2/285) mümtaz şahsiyetlerdir. Diğer taraftan Hatemu'l-Enbiya olan Hz. Muhammed'in ve Müslümanların ilk kiblesi olan, İsrâ mucizesinin varış noktası kabul edilen Kudüs ve bütün bu peygamberler aracılığıyla ilahi vahyin tecelli ettiği bu topraklar, Kur'an'da "Arz-ı mukaddese" diye tavsif edildiği için biz Müslümanlarca da mübarektir.

Müslümanların Filistin bölgesindeki fetih hareketleri Hz. Ebubekir döneminde başlamıştır. Halid b. Velid'in 634'te yaptığı Ecnadeyn savaşı neticesinde Müslümanlar Filistin kapılarına kadar gelmiştir. Şam fethi sırasında orada bulunan Hıristiyanlarla hayatlarının, mallarının ve kiliselerinin emniyetinde olduğunu belirten anlaşmalar imzalanmıştır. Bu anlaşmalar daha sonra Filistin bölgesi için de örnek

olmuştur. Hz. Ömer Halife olduğunda Şam bölgesindeki Müslüman ordusunun genel komutanlığına Ebu Ubeyde'yi tayin etmiştir. O dönemde bölgenin idaresi Bizans yönetimine aittir. Bizans imparatoru Herakliyus, kardeşi Theodoros'un kumandasında Yermük vadisinde askeri kuvvetlerini toplamıştır. 636'da yapılan savaşta Müslüman ordusu galip gelmiştir. Yapılan savaştan sonra bölgedeki şehirlerin teslim alınmasına karşın Kudüs şehri bir süre daha kapılarını Müslümanlara kapalı tutmuştur. Ebu Ubeyde, Kudüs halkına bir mektup göndermiş ve şehrin teslim olmasını istemiştir. Kudüs halkı Halifenin kendilerine gelmesi şartıyla teslim olacaklarını bildirmiştir. Bunun üzerine Hz. Ömer'in bu bölgeye geldiği bilinmektedir.

Kudüs'ün alınmasından sonra Hz. Ömer şehri ziyaret etmiştir. Bu ziyaret esnasında Kudüs patriği Sophronius, kutsal yerleri gezerken kendisine eşlik etmiştir. Hz. Peygamber'in miraca çıktığı mekânı görmek isteyen Halife, durumu Kab'ul Ahbar'a sormuş ve Cehennem Vadisi ile Sahra arası ölçülerek Mescid-i Aksa'nın yeri tespit edilmiştir. Halife ve yanındakiler Sahra kayasının bulunduğu yere geldiklerinde buranın çöplük olduğunu görmüşlerdir. Bunun sebebi ise Hıristiyanların Yahudilere olan nefretinden Süleyman Mabedi'nin yer aldığı kısmı

çöplüğe çevirmeleridir. Hz. Ömer ve yanındakiler tarafından temizlenen bu yere bir mescit inşa edilmiştir.

"Kudüs ne sıcaktır ne de soğuk, kar buraya nadir olarak yağar. Bu da cennetin özelliğidir. Ayrıca Kudüs'ten daha ihtişamlı, daha iyi ve daha müreffeh bir şehir yoktur." Kudüs için bu ifadeleri sarfeden Mukaddesi, şüphesiz her insan gibi sadece yaşadığı yeri övmüyordu. Bu ifadeler Müslümanların Kudüs'e atfettiği değeri göstermesi bakımından önemlidir. Çünkü bununla ne kastettiği kendisine sorulduğunda dünyayı isteyen de ahireti isteyen de burada aradığını bulacağını söylemiştir. Bu da şehrin insanlar için ne ifade ettiğinin anlaşılması noktasında tarihi önemi yanında dini anlamının da bilinmesini gerekli kılmaktadır. Müslümanların Kudüs'e yönelik dini ilgisinin kaynağı öncelikle Kur'an'da ve hadislerde geçen ifadelere dayanmaktadır. Bu anlamda Kur'an'da Kudüs'e doğrudan işaret ettiğine inanılan İsrâ suresi birinci ayetinden başka dolaylı olarak işaret eden ayetler bulunduğu da kabul edilmektedir. Hadislerde geçen birtakım ifadeler de buraya gelecek ibadet etmenin önemini göstermektedir. Bunlara ilave olarak şehrin peygamber hatıralarının barındırması, önemli dini şahısların burada bir süre yaşamaları ve

kabirlerinin burada bulunması da etkili olmaktadır. Müslümanlar'ın Kudüs'e dini olarak değer vermesinin öncelikli sebebi ilk kible olmasından kaynaklanmaktadır. Kible, bir dine inananları diğer din mensuplarından ayırt eden bir tür kimlik göstergesi olmasından dolayı önemli bir semboldür. Bütün Peygamberlerin kiblesinin Kudüs mü yoksa Kâbe mi olduğuna dair net bir bilgi olmayıp bu konuda çeşitli ihtilaflar bulunmaktadır. Peygamberlerin kible konusunda birbirlerine muhalefet etmeyeceği ayrıca geçmiş kitaplarda son peygamberin özelliklerinden birinin de kibleyi Kâbe'ye çevirmek olduğu ifade edilmektedir. Böylece kiblenin bütün peygamberler için aynı olduğu belirtilirken kiblenin hangisi olduğunda görüşler farklılaşmaktadır. Bazı kaynaklarda bütün peygamberlerin kiblesinin ilk mescit hadisine dayanılarak Kâbe olduğu kabul edilmektedir. Bununla birlikte Hz. Muhammed, her iki yöne doğru da ibadet etmiştir. Hz. Muhammed'in Mekke döneminde kiblesinin neresi olduğu konusunda çeşitli tartışmalar mevcuttur. Mekke döneminde Kâbe'yi kible kabul eden rivayetler yanında Kudüs'ün kible olduğu da iddia edilmekte, Be'ra hadisi denilen bir rivayette bahsi geçen

olayın Müslümanlar'ın Mekke döneminde namazlarda Kudüs'e yöneldiklerine işaret ettiği kabul edilmektedir. Medine'de ise kiblenin tahvil edilmesini emreden ayet gelinceye kadar yaklaşık 16, 17 ay Kudüs'e yönelerek namaz kılındığı bildirilmektedir. Kiblenin değişmesinden sonra Kudüs, Müslümanlar için önemini kaybetmemiş üçüncü önemli mescit olarak değerini korumaya devam etmiştir. Çünkü Kudüs'ün kutsallığı ile ilgili tek husus kible olması değildir, şehir hakkındaki diğer rivayetler buradan Hülasa edecek olursak, Kudüs neden Müslümanlar için önemlidir?

Hülasa edecek olursak, Kudüs neden Müslümanlar için önemlidir?

Çünkü Kudüs, ilk kiblemiz, ikinci mescidimiz ve üçüncü haremimiz Mescid-i Aksa'yı bağrında barındırmaktadır.

Çünkü Kudüs, İsrâ ve Miraç mucizelerinin gerçekleştiği beldedir.

Çünkü Kudüs, 400 yıl Osmanlı himayesinde kalmış ve bu döneme ait yüzlerce tarihi eseri içinde barındıran bir İslam şehridir. Bu eserlerin birçoğu camii ve mescitlerden oluşmakta ve Kudüs'ün İslami kimliğini yansıtmaktadır. Bu eserlerin yok olması Kudüs'ün İslam

kimliğinin yok olması demektir.

Çünkü Kudüs halkı her geçen gün işgalci İsrail devleti tarafından bilinçli bir şekilde yoksullaştırılmaktadır. (Kudüslü Müslümanların % 80'i yoksullukla mücadele etmektedir.)

Çünkü Kudüs ve civarında yaşayan Filistinli Müslümanların evleri yıkılmakta, işyerleri kapanmakta, tarım arazileri işgalciler tarafından yapılmaktadır.

Çünkü Kudüs'ün İslami kimliği yok edilerek Yahudileştirilmek istenmektedir.

Çünkü Kudüs'te her gün insan hakları ayaklar altına alınmaktadır. Dünyanın gözü önünde hemen her gün sokak ortasında yargısız infazlar yapılmaktadır.

Kudüslü Müslümanlar İslam ümmetinin onuru olan Mescid-i Aksa'yı canları ve malları pahasına korumaktadır. Sırf Mescid-i Aksa'ya yakın olduğu için oturdukları küçük ve bakımsız evlerine milyon dolarlık teklifler getiren Siyonistlere evlerini satmamakta ısrar etmektedirler

Çünkü Kudüs, Müminlerin unuttuğu fakat gayrimüslimlerin hiç boş bırakmadığı bir yerdir.

Kudüs, ne zaman Müslümanlar tarafından yönetilse dünyaya huzur hâkim olmuş ve masum kanı akıtılmamıştır. Kudüs 1917 yılından beri Siyonizm işgali altında ve dünyanın her yeri masum insanların kanıyla boyanmış vaziyettedir.

Ve Çünkü Kudüs kurtulursa dünya kurtulur.

Kudüs'e yardım eli uzatmak için aslında bunlardan daha fazla sebebimiz var.

ORTAK CEPHE: KUDÜS

YAHYA ÖZBEK

Filistin direnişi ümmetin yüzünü ağartmaya devam ediyor. Gazze'ye dönük ambargo şartları ne kadar ağırlaşır, ağırlaşsın; imanı kendine azık edinmiş yiğitlerle dolu direnişin geriletilmediğini, aksine daha da güçlenerek yoluna devam ettiğini geçtiğimiz Mayıs ayında bir kez daha müşahade ettik. Ümmetin beldelerine çöreklenmiş, ruhunu şeytana satmış yöneticilerin türlü entrikalarına ve gasip İsrail rejimi ile yaptıkları ihanet anlaşmalarına rağmen Kudüs'ün muhafızları tavizsiz mücadelelerini sürdürmeye ve yeni zaferlere imza atmaya devam ediyor.

Onlar sadece işgal edilmiş topraklarını kurtarmak için değil aynı zamanda bizim kutsallarımızı ve haysiyetimizi korumak için de savaşıyor. Bu sebeple Kudüs'ün özgürlüğü için varını yoğunu ortaya koyan bu direniş hattını gündemleştirmek bizim asgari vazifemizdir. Bununla beraber bize örnek olabilecek bazı önemli hususları direnişin kendisi içinde barındırıyor. Bizim vereceğimiz manevi destekten çok, bizim direnişe ve onun örnekliliğini almaya ihtiyacımız oldukça fazladır.

İşgalci siyonist İsrail, geçtiğimiz Ramazan ayı boyunca

Kudüs'te Filistinlilere yönelik baskı ve şiddetini arttırmıştı. Hemen hemen her gün teravih namazının çıkışında Filistinlilere saldıran siyonist İsrail, Kudüs'ün Şeyh Cerrah Mahallesi'nde Filistinlileri evlerinden çıkarmaya çalışmasıyla gerginliği daha da tırmandırdı. Akabinde ise Siyonist yerleşimciler tarafından Mescid-i Aksa'ya yönelik baskın, çatışmalar ve Filistinlilere yönelik gözaltılar vuku buldu. Daha evvel Kudüs'teki mücadele ile Gazze'deki mücadele birbirinden bağımsız sürdürülürken, bu sefer İsrail'i şoka uğratacak bir gelişme oldu. İzzeddin Kassar Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyde, 10 Mayıs Pazartesi günü bir sesli mesaj yayımlayarak İsrail'e askerlerini ve yerleşimcilerini Mescid-i Aksa'dan ve Şeyh Cerrah mahallesinden çekip son tutuklanan kişileri serbest bırakması için saat 18.00'e kadar süre verdi ve aksi halde doğacak sonuçlardan sorumlu olmayacaklarını duyurdu. Verilen sürede İsrail geri çekilmeyince söz aynen yerine getirildi ve "Kudüs'ün Kılıcı" operasyonu başlatıldı. Hamas lideri İsmail Heniye de Kudüs'ü ortak cephe olarak tanımladı.

Komutan Ebu Ubeyde'nin ope-

rasyonu başlatma kararı elbette fevri alınmış bir karar değildi. Tek başına Hamas hareketinin bir kararı da değildi. Bu operasyon başta Hamas ve İslami Cihad olmak üzere 12 farklı grubun ortak iradesiyle yönetildi. Direniş grupları Filistin'in içinde bir birlik meydana getirmeyi başardı. Filistin'in dışında da direnişin askeri kapasitesine destek veren İran gibi ülkelerin ve yapıların da desteğini aldı. Birlik sağlanır da Allah'ın yardımını ve rahmeti mücahidlerin üzerine sağanak sağanak yağmaz mı?

Bahsi geçen 10 Mayıs akşamı saat tam 18.00'de işgal altındaki Kudüs kentine 6 füze fırlatıldı ve "Kudüs'ün Kılıcı" savaşı başlatıldı. Ateşlenen 6 füze Mescid-i Aksa'nın 6 numaralı kapısına işaretledi. Orası, Filistinlilerin toplanıp Gazze'den saldırılara karşı müdahale etmesini istedikleri yerdirdi. Son derece titiz ve programlı yürütülen mücadelede İsrail'in her saldırısına anında karşılık verildi. Bu operasyonda bundan önce hiç görmediğimiz şeyler oldu. Tel-Aviv vuruldu, Ben Gurion Uluslararası Havaalanı vuruldu, füzeler İsrail'in en kuzeyine kadar ulaştı. Atılan yüzlerce füze ile İsrail'in çok güvendiği demir kubbesi ciddi oranda etkisiz

hale getirildi. SiHA'lar ve insan-sız denizaltılar da devreye sokuldu. Bütün bir İsrail direnişin füzelerinin tehdidi altında kaldı.

İsrail ambargo altında tuttuğu Gazze'den bu derece etkili saldırılar beklemiyordu. Fakat Filistin direnişi; kavmiyetçi, mezhepçi ve hizipçi yaklaşımlardan uzak durup birlik olunabildiğinde ve Kudüs "ortak cephe" olarak kabul edildiğinde, Gazze gibi imkansızlıklar içinde olursa da İsrail'i sarsabileceğini göstermiştir. Yine "Ortak Cephe" söylemi öyle bir rahmete dönüştü ki, Batı Şeria gibi bölgelerin beraberinde direniş 1948 topraklarında da karşılık buldu. O topraklarda yaşayan Filistinliler bugüne kadar pek duyulmamışken, onlar da direnişe omuz verdiler.

Savaş sırasında Filistin'in kuzey sınırında da birtakım hareketlilikler oldu, İsrail'e birkaç füze fırlatıldı onların da kimi denize kimi de boş arazilere düştü. Demir Kubbe, onların sadece birini vurabildi. Suriye'den de füzeler ateşlendi, bir insansız uçak da İsrail işgali altındaki topraklarda düşürüldü. Hem Lübnan'dan hem de Suriye'den ateşlenen füzeler Filistin'in direnişte yalnız olmadığını mesajını vermiş oldu. Bu sahne adeta planlanmıştı ve cephelerin birleştiği bir savaşta düşmanın yaşayacaklarına dair bir provaydı; Direniş Eksenini bileşenlerinin İsrail rejimini ortadan kaldırma savaşının askeri tatbikatıydı. İsrail Parlamentosu (Knesset) eski Dışişleri ve Savunma Komitesi Başkanı Zvi Hauser de şu uyarıyı yaptı: "Bu, belki de İsrail'in sadece Hamas'la çatıştığı son savaştır. Gelecekte İsrail, bir bütün olarak birkaç cephede savaşmak zorunda kalabilir; kuzey cephesi de onlar arasındaki en tehlikeli cephe'dir."

İsmail Heniyye'nin de belirttiği gibi Kudüs ortak cephemizdir. Eğer bu ortak cephede buluşup; kavmiyetlerimizi, mezheplerimizi, aidiyetlerimizi feda edip birlik olabilirsek, Tel-Aviv nasıl sarsıldı ise müstekbirlerin kalelerini tek tek yıkıp dünyaya adaleti hakim kılacağımız günler uzak değil biiznillah. Umud ve dua ile...

"Gevşemeyin, üzülmeyin, inanmışsanız, mutlaka siz en üstünsünüz." (Ali İmran Suresi; 139. Ayet)

FİLİSTİN İÇİN MEYDANLARA!

SENA GÜRLER

Siyonistlere karşı yürütülen mücadeleye hız kesmeden devam ediyor. Filistin mücadelesi sadece Filistin halkının değil, tüm İslam ümmetinin en hayati meselesidir.

Mücadele süreci, bugüne kadar yaşananlar, 1993 Oslo sürecinde edinilen tecrübeler bize sorunun çözüm adresinin "masa" değil "saha" olduğunu net bir şekilde gösterdi.

1993 yılında Oslo'da gerçekleşen Oslo Anlaşması'nda sözde iki devletin (!) de razı edildiği bir paylaşım gerçekleşecek ve karşılıklı çatışmalar son bulacaktı. Ancak yapılan anlaşmalara, atılan imzalara, verilen tavizlere rağmen bu anlaşmanın Filistin'in işgali tanımayacağı bir adım daha yaklaşmasını sağlamaktan başka hiçbir sonuç getirmemesi, işgalci İsrail'in ancak ve ancak güçten anladığını bir kez daha gözler önüne serdi.

Bugüne kadar barışçıl çözüm arayanlar, direnişin sözde "şiddet"e başvurmasını eleştirenler, her şeyin diyalog masasında çözüme kavuşacağını savunanlar başta Amerika olmak üzere dünya egemenlerinin engellerine takılıp kaldılar.

Buna karşın Siyonistler de dünya egemenlerinin desteği ile onlarca Birleşmiş Milletler kararını hiçe saydı, hiçbir şekilde geri adım atmadı.

Öte yandan, Filistin direnişi bir yandan silahlı mücadeleyi onurlu bir şekilde sürdürürken bir yandan da psikolojik savaşın tüm yöntemlerini kullanarak direniş destanı yazdı ve yazmaya devam ediyor.

Filistin'in şanlı direnişçileriyle yüz yüze gelmeye dahi korkan Siyonist işgalciler, Birleşmiş Milletler gibi sözde barışçıl çözüm yanlılarının kararlarını yok sayarken Filistin direnişinin gücü ve korkusuzluğu karşısında dehşete düştü ve geri adım atmaya mecbur kaldı. Halihazırda işgali daha da

büyütmeyi hedefleyen işgal güçlerinin, büyük adımlar atamaması veya uzun soluklu bir savaşa giremeyip her defasında girdiği her savaştan ateşkese mecbur kalıp ayrılmasının en önemli sebebi de Filistin direnişidir.

Diğer yandan psikolojik savaşın önemli bir ayağı olan protestolar da Filistin davasına manevi destek ayağını yürütmektedir.

Kudüs'te, Mescid-i Aksa'da, Batı Şeria'da, Gazze sınırında yapılan her eylem Siyonistlerin moralini düşürmekte, özellikle İsrail'in işgal ettiği yerlerde yaşayan İsraililerin korkularını güçlendirmekte ve işgalci hükümete baskı yapmalarını sağlamaktadır.

Geçtiğimiz süreçte Mescid-i Aksa'ya yapılan saldırılar esnasında paylaşılan görüntülerde Filistinlilerin, elinde silah olan işgalci askerlerin yanından silahsız bir şekilde geçerken sahip oldukları cesaret ve işgalci askerlerin silahsız siviller karşısında onların cesaretinden korkarak ellerindeki silahlara sarıldıkları görüntüler defalarca önümüze düştü. Bu da Filistin halkının sahip

olduğu iman gücünün ve işgalcilerin sözde silah gücü karşısında korkusuzca meydanlara çıkmalarının işgalciler nezdinde nasıl karşılık bulunduğu delilidir.

Yine Gazze sınırında Cuma günleri yapılan ve tamamen sivil nitelikteki eylemlere Siyonist İsrail'in şiddetle müdahalede bulunduğu ve yüzlerce Filistinliyi katlettiğine, yaraladığına defalarca şahit olduk.

Sadece Filistin'de değil, çeşitli münasebetlerle dünyanın değişik yerlerinde yapılan Filistin zulmünü protesto eylemleri Siyonistleri ziyadesiyle rahatsız ediyor.

Bunun bir örneği olarak dünyanın dört bir yanından katılımcıları olan Mavi Marmara yardım gemisine saldırı düzenlemesi ve o süreçte yaşananlar aslında barışçıl nitelikteki eylemlerin dahi İsrail nezdinde korku uyandırdığının bir örneğidir.

Aynı şekilde İsrail'in Gazze saldırıları sırasında İstanbul'daki İsrail Konsoloslğu çevresinde yapılan eylemlerin Siyonist medyada korku ve endişe ile yer aldığına da şahit olduk.

Yapılan her protesto eyleminin büyüterek Siyonistlerin psikolojilerini bozduğunu, özellikle işgal edilmiş topraklarda yaşayan işgalci İsraililerin korku ve paniğine arttırdığını, buna karşın başta Filistinli mücahitler olmak üzere tüm Müslümanların morallerini düzelttiğini de unutmamız gerekiyor.

Savaşlar sadece maddi üstünlükle kazanılmaz. Ekonomik ve teknolojik üstünlüğe sahip olan güçler karşısında, sınırlı silah gücü ve sınırsız iman gücüne sahip direnişin mukavemet gösterişine, hesapları tersine çevirişine tanıklık ettiğimiz en önemli saha Filistin'dir.

O halde Filistin'e manevi destek vermek için ayağa kalkmalıyız.

Filistin davasını sürekli gündemde tutacak söylem ve eylemleri arttırmalıyız.

Filistin için yapılan gösterileri yarsız ya da gereksiz görmeden yaptığımız eylemlerin hem Siyonistleri manen yıprattığını hem de Filistinli kardeşlerimize manevi destek sağladığını aklımızdan çıkartmamalıyız.

Buna mukabil aslında protesto gösterileri üzerinden yöneltile eleştirilerden biri olan, bir yandan Filistin halkı direnirken bizim yalnızca meydana çıkıp birkaç slogan atarak "görevimizi ifa etme"nin getirdiği rahatlık ile Filistin meselesinde üzerimize düşeni tam anlamıyla yerine getirmediğimiz, yalnızca medyada gündem olduğunda paylaşımlar yaparak, üç-beş kez dile getirerek andığımız ve gerekeni yapmadığımız yönündeki eleştirilerin haklılık payının olduğunu da ifade etmemiz gerekir.

Bu protesto eylemlerinin Filistin halkı nezdindeki kıymetini ve işgalcilere korku saldırdığını göz önünde tutarak bir yandan bu gösterileri devam ettirirken bir yandan da Filistin meselesini yalnızca işgalci İsrail büyük saldırılar düzenlediğinde değil her an, her vakit gündemimizde tutarak, Filistin gündemini güncel bir şekilde takip edip etrafımızı da haberdar ederek üzerimize düşeni yerine getirme sorumluluğumuza unutmamak zorundayız.

Amerika'nın giderek etkisini yitirmeye başladığı bir döneme girmektedir. Amerika'nın güç kaybetmesi halinde Americasız bir İsrail'in direnişe karşı ne kadar ayakta kalabileceği tartışmalarının başlayacağı günler yakındır.

Filistin direnişinin siyonizmi Ortadoğu'dan kazıyacağı günlerin yaklaşması için, vakit tüm gücümüzle meydanları doldurarak ve gündemimizden Filistin davasını asla düşürmeyerek direnişe destek verme vaktidir.

Yaşasın Filistin direnişimiz!

BOYKOT HAKKINDA...

HABİBE AVCI

İnsanlar şahsi ya da kitlesel bir şekilde, müsebbibi çeşitli olmakla beraber insan, kadın ya da işçi hakları ihlali, ırkçılık, çevreye ve hayvanlara karşı lakaytlık, inançlara yapılan saygısızlık gibi genel olarak 'ihlal' mevzusu üzerinde gelişen olaylara karşı fitraten bir tepki göstermişlerdir. Bu tepkinin izahı yüzyıllar içinde değişik manalara bürünüp günümüz tabiriyle 'boykot' olarak tanımlanmıştır. TDK'nin yaptığı tanıma göre, "bir işi ya da davranışı yapmama kararı alma" olarak ifade edilen boykotun tarih içerisinde gelişen birkaç farklı tanımlaması olmasına karşın, günümüzde sıklıkla **"dış politikada yaptırım biçimlerinden biri"** olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yaşadığımız dönemde özellikle güç odaklı siyaset anlayışını benimseyerek emperyal emellerini sürdürmek isteyen ülkelerin, bir şekilde irtibatlı oldukları ülkelerle yaşanan gerilimlerin sonucunda zaman zaman diplomatik krizler ortaya çıkmaktadır. Bu krizler; genel güvenliği, ulusal çıkarları, sosyal, siyasal ve ekonomik düzenleri tehdit edebilmekte ya da bunlara doğrudan zarar

verebilmektedir. Diplomatik krizlerin ortaya çıkma sebepleri zaman, koşul ve tarafların durumlarına göre farklılık göstermekte ve bunun sonucunda farklı sebepler ve sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Tazminat ödemeleri, karar vericilerin kamuoyu önünde özür dilemesi, diplomatik yaptırımlar ya da devletlerarası ilişkilerin tek taraflı ya da karşılıklı olarak maslahatgüzar seviyesine düşürülmesi diplomatik krizlerin başlıca sonuçlarındandır. Bu sonuçlardan bir diğeri de toplumsal tabanlı bir eylem olarak dikkat çeken boykottur. Devletlerarasında yaşanan gerginlikler, bu devletlerde yaşayan vatandaşların bu durumu milli bir husus olarak görüp bir vatanseverlik göstergesi olarak muhatap devletin ithal ürünlerini satın almaması sonucunu doğurabilmektedir. Bunun yanı sıra dini değerlere, muhatap devletin karar alıcıları tarafından yapılan hakaret, tehdit ya da aşağılama da boykota dini sebepli katılımın güdüleyicisi olmaktadır. Boykot, yalnızca bir markaya ait ürünleri ya da belirli bir ülkenin ürünü satın almama şeklinde sınırlandırılmamalıdır. Boykotlar bazı çev-

relerce, birtakım sorunları çözmek adına ilgili mekanizmaları bilgilendirerek harekete geçirmek ve büyük ölçekli toplumsal hareketleri başlatmak için de kullanıldığı görülmektedir. Bunun en büyük örneği **'BDS FREEDOM JUSTICE EQUALITY'** hareketidir.

Türkiye-İsrail ilişkisi ve boykot

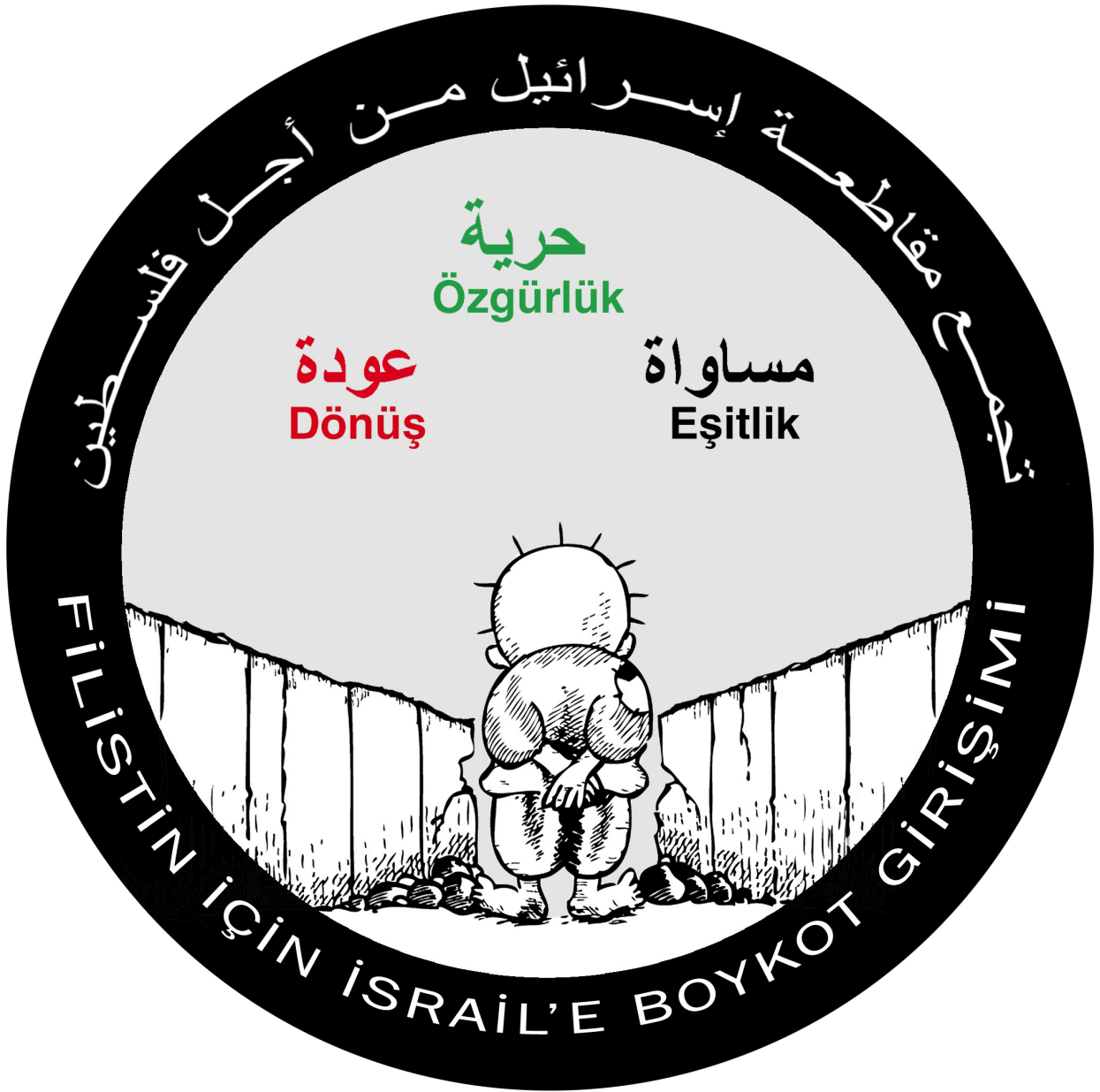
14 Mayıs 1948 yılında İsrail Devleti'nin kurulmasının hemen ardından 1949 yılında bu devlet, Türkiye tarafından tanınmıştır. İkili ilişkilerin, 1990'ların başından itibaren büyükelçilik düzeyine taşındığı, iki ülke arasında karşılıklı üst düzey ziyaretler gerçekleştiği görülmektedir. Özellikle, 1996 yılında askeri, ekonomik, teknolojik alanları kapsayan anlaşmaların imzalanmasıyla ilişkiler farklı bir boyut kazanmıştır. Bu süreç zarfında, Türkiye ile Avrupa Birliği arasında yaşanan olumlu gelişmeler beraberinde Türkiye-İsrail ilişkilerine yoğun temposunu kaybettirmiştir.

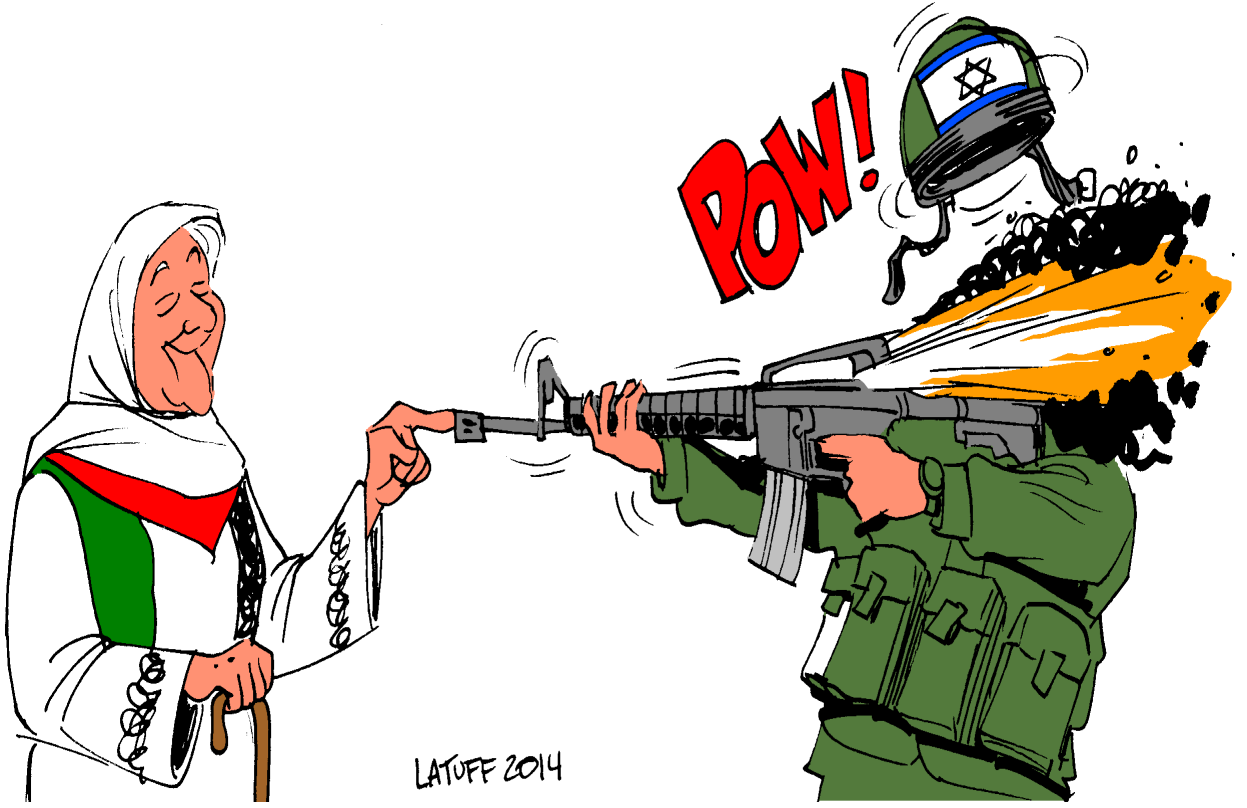
Türkiye-İsrail ilişkilerinin ticari açıdan değerlendirmek gerekirse yapılan araştırmalar sonucunda, Türkiye ile İsrail arasındaki dış ticaret uzun yıllar öncesine dayanmaktadır.

1990 sonrasında Türkiye'nin toplam ihracatında ve toplam ithalatı genel anlamda artış trendi izlediği görülmektedir. Türkiye'nin İsrail'e ihracatı 2000-2008 yılları aralığında sürekli arttığı, 2010 yılı sonrasında ise ihracatın iki milyar dolar seviyesi üzerinde sey-

rettiği görülmektedir. İthalata bakıldığında ise trendin zaman zaman dalgalandığı görülmekte fakat genel anlamda bakıldığında ufak düşüslere rağmen trend artış eğilimindedir. Özellikle, ikili ilişkilerin 2010 döneminde en gergin dönem olduğu göz önüne alındığında, 2011 yılı

ithalatının en yüksek seviyesine ulaşması dikkat çekicidir. Dış ticaret hacminde artış olmasına rağmen, İsrail'in Türkiye'nin dış ticaretindeki payında düşüş olduğu görülmektedir. Özellikle 2000 yılı sonrasında Türkiye'nin bölge ülkeleri ve diğer ülkelerle geliştirilen olumlu

dış ilişkiler, dış ticareti de olumlu etkilemiştir. Bu gelişmelerin, dış ticaret açısından hem ülke çeşitliliğini hem de dış ticaret rakamlarını önemli ölçüde geliştirdiğini söylemek mümkündür. Türkiye-İsrail arasındaki dış ticarete bakıldığında, 2000 yılında Türkiye toplam ihracatının %2,34'ünü İsrail'e gerçekleştirirken bu oran 2012 yılında %1,53 seviyesine düşmüştür. Türkiye'nin son dönemde ithalatında çok ciddi artış meydana gelmesine rağmen, İsrail'in bu durumdan çok fazla yararlanamadığı göze çarpmaktadır. 1990'lı yıllarla karşılaştırıldığında, 2000'li yıllardan itibaren bölgedeki uluslararası ve bölgesel dengelerin değişmesi ticari ilişkilerin de bozulmasındaki en büyük nedendir.

Türkiye, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarını şiddetli şekilde eleştirmiş, bu durum 1990'lı yıllarda başlayan iyi ilişkileri daha farklı bir konuma getirmiştir. Şiddet yanlısı Ariel Şaron'un 2001 yılında iktidara gelmesi, 2002'de İsrail'in Gazze'deki HAMAS varlığını hedef göstererek saldırıya geçmesi, 2004 yılında İsrail'in Refah mülteci kampına operasyonu ve Türkiye'nin buna tepkisi, 2005 yılında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün İsrail ziyareti ve ilişkileri yumuşatma süreci 2009 yılı Davos çıkışına kadar sürmüştür. Akabinde aynı yıl Türkiye'nin Anadolu kartalı askeri manevrasına İsrail'i kabul etmemesi, 2010 yılında alçak koltuk krizi ve nihayetinde ilişkileri kopma noktasına getiren

2012 Mavi Marmara Gemisi'ne yapılan baskın, iki ülke arasındaki politik ilişkileri hiç olmadığı kadar farklı bir noktaya taşımıştır.

Olayda 10 kişinin yaşamını yitirmesi, 50'den fazla insanın yaralanması ve Filistin'e yapılmak istenen insani yardımın engellenmesi Türk kamuoyunda çok şiddetli tepkiyle karşılanmıştır. Bunun üzerine hem yazılı hem görsel medyada İsrail menşeli ürünlerin satın alınmamasına yönelik boykot çağrıları yer almış, pek çok belediye billboardlar aracılığıyla, kamuoyu ise Facebook üzerinden bu çağrılara destek olmuştur. Tüketiciler Birliği gibi bazı STK'ler de İsrail hükümeti ve ordusuna destek veren

markaların satın alınmaması yönünde Türk tüketicileri uyararak boykot çağrısına katılmıştır.

İsrail'e boykotun bir insan hakları meselesine dönüşmesi

Müslüman nüfuslu ülkelerin yanı sıra, çoğunluk nüfusu Müslüman olmayan ülkeler de İsrail'i boykot etmişlerdir. Bu da İsrail boykotunun bir inançsal mücadele alanının ötesine geçip bir insan hakları meselesine dönüştüğünün işaretidir. İsrail'e yönelik boykotlar, akademik, kültürel ve ekonomik olarak sınıflandırılmıştır. Akademik açıdan Güney Afrika, ABD, İngiltere, Hindistan, İsveç, İrlanda, Brezilya, Belçika, İtalya gibi pek çok ülkede binlerce akademisyen İsrail'e yönelik

akademik boykotu destekleyen açıklamalara imza atmıştır. Bunun yanı sıra Johannesburg Üniversitesi, İsrail'de bulunan Ben-Gurion Üniversitesi ile 2011 yılında tüm resmi ilişkilerini sonlandırmıştır. AB Araştırma Fonu alıcısı 160 kişi, İsrail üniversitelerini AB programlarından dışlama çağrısı yapmıştır. İsrail'e yönelik akademik boykot Amerikalı, Afrikalı, İrlandalı, Belçikalı, Birleşik Krallıklı ve Katarlı pek çok dernekten de destek almıştır. İsrail'in Filistinliler üzerinde uyguladığı baskıya yönelik farkındalık dünya çapında arttıkça her geçen gün daha fazla sanatçı kültürel boykota katılarak İsrail'deki performanslarını iptal etmektedirler. İsrail'e yönelik kültürel boykotu destekleyen

kültürel figürler arasında Chuck D., Roger Waters, John Berger, Naomi Klein, Elvis Costello, U2, Björk, Snoop Dogg, Cat Power ve daha pek çok sanatçı ve yazar yer almaktadır. İsraili organizatörlerin uluslararası sanatçılara kültürel boykota meydan okumaları için büyük meblağlar teklif edilmesine rağmen ünlü sanatçıları çekmenin giderek zorlaştığından şikayet ettikleri bilinmektedir. İsrail'e yönelik boykotların en sık dile getirilen boyutu kuşkusuz ekonomik boykottur. İsrail menşeli ürünler ya da İsrail ile iş/yardım/sponsorluk ilişkisi içerisinde bulunan markalara yönelik boykotlar markaları zaman zaman milyonlarca dolar zarara uğratabilmektedir. Tüketiciler bu markalara uy-

guladıkları boykot ile birlikte bu markalar üzerinden İsrail'e yönelik bir yaptırım hedeflemektedirler. Bu boykotların en bilinenleri **AXA, Caterpillar, Coca-Cola, Hewlett-Packard, HSCB, Puma** gibi uluslararası markalara ve İsrail firmalarına yönelik olanlardır.

İsrail boykot hareketi BDS

Kudüs'te yaşayan Ziyaad Lunat tarafından, üniversite için İngiltere'ye gittiği esnada Filistin halkının mücadelesine; şiddet kullanmadan, daha etkili yollarla ve uluslararası hukuk çerçevesinde destek vermek için kurulan bu hareket, 2005'ten bu yana uluslararası alanda İsrail için boykot hareketi düzenleyen tek kuruluştur. BDS; 176 Filistinli dernek, sendika, kuruluş, örgüt vs. tarafından desteklenmektedir. Dünya çapında çok sayıda üyesi ve gönüllüsü bulunan hareket, Güney Afrika'dan Şili'ye, Türkiye'den İngiltere'ye, İspanya'dan Malezya'ya çok sayıda ülkede etkinliğini sürdürmektedir. Tek tek bir ürün boykotu gerçekleştirmek yerine, dünya çapında boykot temalı organizasyonlar ve çağrılar oluşturmakta, Filistinlilere uygulanan baskıya karşı bilinçlendirme ve İsrail'e karşı net tavır koymaya yönelik çalışmalar yapmaktadır. Hareketin kampanyaları sonucu pek çok şirket, akademisyen, iş adamı, müzisyen, siyasetçi İsrail'i boykot etme kararı almıştır.

Dikkat!

• Türkiye'ye ve İslam ümmetine karşı saldırı veya diplomatik nitelikteki yaptırımlar söz konusu olduğunda sivil toplumun elindeki en önemli güç olan boykotu, toplumsal yapıda ciddi bir yaptırım uygulaması olarak sahiplenmeliyiz.cc

• Boykot konusunda yeterince duyarlı olup yürütülen kampanyaların uzun soluklu olması hususunda istikrarlı davranmalıyız.

• İthal ürünleri satın almak yerine yerli ürün ve hizmet satın alma noktasında bir bilinç kazanmalı ve adımlar atmalıyız.

• 'İsrail ürünleri, Yahudi malları' yazıp arama yapıldığında çok sayıda marka çıkmakta ve bu durum yaşam alanımızı kısıtlamaktadır. Tamamından vazgeçemiyorsak bir kısmından vazgeçmekle başlayabiliriz. Muadillerini araştırıp alternatif ürünler bulabiliriz. Mesela ülkemizde ERSAĞ adında çok kaliteli bir firmamız varken Cif ya da LOREAL almak zorunda olmadığımızı, Prima yerine en az onun kadar kaliteli olan Molfix alabileceğimizi bilmeliyiz.

• Boykot edilecek ürünler hakkında özellikle internetten edinilen bilgiler doğrultusunda İsrail menşeli olduğunu düşünen markalar hakkında bilgi kirliliği oluşmaktadır. Algı yönetimi ve manipülasyonları ortadan kaldırmalıyız.

i. 729 ile başlayan bir barkod genellikle bir İsrail ürününü

gösterir. Ancak bu her zaman güvenilir değildir. Bir ürünün İsrail'de üretilip üretilmediğini anlamının en iyi yolu, "İsrail Ürünü" etiketi aramak veya perakendeciye bir ürünün İsrail'den olmadığını garanti edip edemeyeceğini sormaktır.

ii. BDS boykotta maksimum etki için az sayıda şirket ve ürüne odaklanmaktadır. Bunlar; İsrail meyve ve sebzeleri, **AXA, HP, Puma, Soda Stream, AHAVA, Sabra ve Pillsbury**'dir.

• Kendimizi küçük görmemeliyiz, İbrahim'e (a.s.) su taşıyan karınca misali devamıza sıkı sıkıya sarılmalı ve bu şuuru en yakınlarımızdan başlayarak bütün İslam ümmetine yaymalıyız.

Kaynakça;

Yiğit Açıkgöz, Fatma , Ayhan, Ahmet , Kurtuluş, Gülis . "TÜRKİYE'NİN KARŞILAŞTIĞI DİPLOMATİK KRİZLER SONUCUNDA YAPILAN BOYKOT ÇAĞRILARININ TOPLUMDAKİ YANSIMALARI". ESAM Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi 2 / 2 (Ekim 2021): 285-309 . <https://doi.org/10.53662/esamdersisi.982465>

KIRGIZ AYÇA CAN (2015). Siyasi Kutuplaşmanın Marka İmaj ve İtibarına Etkisi: Türkiye'de Tüketicinin Yahudilikle İlişkilendirdiği Markalara Bakışı Üzerine Bir Eleştiri. TOJDAC (Kontrol No: 3465650)

<https://bdsmovement.net/>

UMUDUNU YİTİRMEYEN!

ZEYNEP SENA DİNÇER

Yüzyıllar boyunca kavimler, inançlar ve kişisel çatışmalar var olmuştur. İnsanın yaratılması ile birlikte mücadelede başlamıştır ve hayatta kalmak için veya döneminin getirdiği farklı sebeplerle bu serüvenin içine dâhil olmuştur. Ezelden beridir insan, içinde bir yerde herhangi bir şeye inanma isteği duymuştur. Bu inanç o kadar sağlamdır ki tüm hayatımızı etkisi altına alır. Bazen bir kişi veya nesne bazen de fizik üstü boyutlara inanan insan, sonuçta güçlü bir bağ ile bu inancının bir savunucusu durumuna gelmiştir. İnanmak insanı daha güçlü kılar ve inanç sayesinde birçok zorluğun da üstesinden gelebiliriz. Peki ya hiçbir şeye inmayanlar? Bu insanlar güçsüz müdür?

Aslında inanmak da bir inanç şekli sayılabilir. Fakat herhangi bir yaratıcıya veya öncüye, metafizik bir olguya inmayan kişiler içsel dönüşlerinde mutlaka bir şüphe yaşarlar. Bu soruyu kendilerine sormamak için oldukça dünya odaklı, sistemin içinde boğulurcasına bir hayat sürerler.

Bir şeye kökten inanç beslemek ise, yanında fanatizmi de getirdi. İnananlar, öyle derin bir inanç yaşadılar ki inandıkları varlıkların dediklerini sorgulamadan yerine getirdiler. Allah insanı yarattığından beri onların tabiri caizse dünyaya geliş amaçlarını öğretecek bir bilgi ile donatmıştır. İnsan hiçbir zaman başıboş bırakılmamıştır. Fakat bu bilgiler zamanla insan tarafından zede-

lenmiş ve ilahi öğretinin dışına çıkmıştır. Öyle olsa da bu tahrif edilmiş inançların bile takipçisi olmuş olup uğurlarına çok kanlar dökülmüştür.

İslam dini, Allah'ın kullarına son mesajı olup ebedi hayata yolculuğumuzda en mükemmel haliyle bizlere verilmiştir. Hz. Muhammed'in öncülüğünde yeşeren bu din tüm dünyaya yayılmış, dünyaya selamet ile yayılmayı hedeflemiştir. İslam dini gelene kadar olan zulüm ve karmaşanın yerini bir düzen ve ferahlık almıştır.

İnanç, öyle güçlü bir duygudur ki nefsine ağır gelen her şeyi sadece inanmakla yenebilir ve hayatını bu düzenle kurabilirsin. İnanmak yeri geldi çocuğunun boynuna kılıcı dayattı, yeri geldi kendini ateşe attırdı. Gelgelelim ki günümüzde inançlarımız farklı bir kalıba girdi. Seküler yaşam hayatımızın merkezi haline geldi ve bununla birlikte özünü yitirmiş bir din anlayışıyla duyarlılığımızı da kaybetmiş olduk.

Duyarlılığını yitiren bir birey aslında yaşamın amacını bir kenara bırakmış kendine geçici amaçlar edinmiş demektir. Topluları oluşturan bireydir ve bireyleri güden bir sistem mevcut olup bu sistemin yönlendirmeleri sonucunda inancına sıkı

sıkıya bağlı olmayan günümüz insanı da savrulularak dünyevi bir toplumu meydana getirmiştir. Nesilden nesile aktarılan bu duyarsızlık peşi sıra devamıza olan inancımızı ve umudumuzu da zedelemektedir. Umudunu kaybetmek, yaşanan en büyük yenilgidir. Umudunu kaybeden bir toplum yenilmiş sayılır. Umutsuzluk, mutsuzluk gibi yayılan bir hastalıktır. Örneğin, buhrana giren bir birey, aslında etrafına saldırdığı negatif enerjiyle yakın çevresini de aynı buhrana sürekler.

Peki ya günümüz insanı neden buhrana kapıldı? Müslüman toplumların üzerindeki bu umutsuzluk toprağı neden bir türlü kalkmıyor?

Bu sorunun ilk cevabı yıllar boyunca ezilen, mağdur olan Müslüman ülkelerin hala elle tutulur derece bir şey elde etmemiş olması olabilir. Bahanesi farklı ama amacı aynı olan bu saldırılar, Müslümanların yıllar boyunca gelişemeyişine sebep oldu.

Tarihsel hataların da etken olduğunu buraya bir dipnot olarak düşebiliriz. Bilmemiz gerekiyor ki bu yenilgiler son 100 yıla veya 500 yıla ait değil. İnsanlık var olduğundan beri zaman zaman Müslümanların yükselişe geçtiği gibi karşı tarafın da zulmünü bastıra bastıra gösterdiği, hayal dahi edemeyeceğimiz eziyetlerle bir toplumu katlettiğini biliyoruz. Bir Müslüman olarak şunu anlıyorum ki, bizim yer yüzünde her zaman kazanan olma gibi bir iddiamız yok fakat bunun için gayret etmek ve Allah'ın rızasını kazanmak için

elimizden geleni yapmak zorunluluğumuz var. Umudunu kaybetmeden devam etmek, son nefesine kadar dik durmak gerekir. Zaman zaman düştüğü hayal kırıklıklarından, belki yalnızlık, yenilmişlik psikolojisinden çıkmak zorundadır. Çünkü bizim ellerimizle bir nesil şekilleniyor ve kaybettiğimiz her bir nesil ziyandır.

Umudunu kaybetmeyişe en güzel örneklerden biri Kudüs direnişidir. Kudüs ziyaretlerimden orada birebir yaptığım tüm sohbetlerden çıkarttığım bir sonuç var ki tam bir ders niteliğindedir. Kudüs halkı yıllardır yapılan zulme karşı hala dimdik ayakta kalmaya ve ümitvar olmaya devam ediyor. Yüzlerinden tebessüm, yaşama sevinci ve şükür eksik olmuyor. Eski Kudüs içinde yaşayan Filistinlilere, orayı terk etmeleri için teklif edilenler şu an bizlerden birine teklif edilse, inatla ve umutla orada kalmaya devam edebilir miyiz, emin değilim. Çünkü biz sıcak ortamın içerisinde olmadığımız halde o kadar umutsuz gözlerle bakıyoruz ki birçoğumuzun içinde her şeyi bırakıp gitmek isteği zuhur ediyor. Mesela Gazze'de yaşayan bir birey atılan füzelerin biri sebebiyle bacağını kaybediyor; bir diğeri annesini, babasını... Belki aynı aileden onlarca kişi hayatını kaybediyor. Yaşamak için ne gibi bir sebebi kalabilir ki

bu insanların? Neden her şeyi bırakıp çok uzaklara gitmiyor can güvenliği gibi en temel ihtiyaçları bile sağlanmıyor olmasına rağmen? Onlarda olan ama bizde olmayan nedir? İşte bu sorunun cevabını ben o insanlardan aldım. Onlar diyor ki 'Allah var gam yok', onlar diyor ki 'Allah bizimle', onlar diyor ki 'Allah vadediyor ve biz bir gün kazanacağız. Belki bugün belki yarın ama bugün ölen bizler, evsiz kalan bizler olsak dahi kaybeden biz değiliz.' İşte bu sağlam bir dava inancının göstergesi. Üzerimizden atmamız gereken rehavetin farkına varmalıyız. Unutmamızı, uyumamızı sağlayan etkenler neler ise onları tespit edip inancımızı diri tutmak için tefekkürü hayatımıza daha çok dâhil etmeliyiz. Çünkü en başından beri anlatmak istediğim ve en önemli cümle şudur: dava bilincimizi yitirmemek.

Ey yavrularım! Haydi, gidin, Yusuf ile kardeşi hakkında haber elde etmeye çalışın! Allah'ın rahmetinden de umut kesmeyin! Şu bir gerçek ki, Allah'ın kurtarıcı ve rahmetinden yalnızca kâfirler güruhu umut keser. (YUSUF / 87)

İSLAM KAPISININ ARDINDAKİ SEKÜLER MANZARA

MELİK SENCER ÇAKMAK

Toplumun karanlık yüzüne hakikât meşalesini yansıtarak baktığımız zaman, insanoğlunun nereye doğru yol aldığı sorgulamada aciz kaldığı aydınlık günlerde(!) olduğu gerçeğini göreceğiz. İnsan, bengisu deryasından içmiş davranışları ile birlikte ölümün kendisi üzerinden teğet geçeceğinin yanılmasıyla akabinde, güneşin ilk ışıkları ile omuzlarına yüklediği ve yegâne olarak nitelendirerek yalnızca 'Anın tadını çıkarmalıyım.' fikriyatıyla beraber dününü unutmuş bir zihinde yarının senaryosunu planlamada kurgusuz kaldığı yeknesak geçirilen günleri tahâyüül ettiğinde, beyhûde olarak geçen her gününün sonunda vicdan nezdinde yoklama kaçağı olduğunun tahlil sonuçlarını görecektir.

Yaşadığımız hayatın üzerinde geçirdiğimiz günleri anlamada Resul-i Ekrem Efendimiz'in (s.a.v.) buyurduğu "İki günü birbirine eşit olan zarardadır." hadis-i şerifi üzerinden çıkarımlar elde etmemizin maksadı, konunun iç yüzünü görmemiz açısından önemlidir. Nakledilen hadis-i şerifte bahsedilen ve aktarılmak istenen ince mana nedir? Bahsi geçen kilit nokta, eşit olan ve eşit olmayan durum nedir? Anlamamız beklenen husus, günümüz toplumunda ya-

şadığımız her bir güne birer misal olabiliyor mu, sorgulamamız gerekiyor.

'Bir günü diğer bir gününe benzetmesin.' diyerek, tevazudan yoksun, lüks ve şatafatın gölgesinde geçen günlerin sebebi neticesinde yüreği çürüten insanın; mağrur ve delişmen tavırlarıyla mekân mekân gezmesi ve gayrimuntazam geçirdiği zamanların kıymetini bilmeksizin, elleri titremeden pervasızca oraya-buraya para saçması; açlığın düşmanı nefsin sırtına taş bağlayarak ona aman vermeyen Resul-i Ekrem'in (s.a.v.) yaşadıklarını ne derece içselleştirip onunla "dert yoldaşı" olmasını sağlayacaktır? Ve Peygamberini (s.a.v.) hissedemez bir zihinde geçirdiği gayriahlâki günleri ile beraber avucundan

kayıp giden boşa harcanmış o garip zamanlar kendisini vicdanen ne derece rahat ettirecektir? Hiç bitmeyecek gibi yaşadığımız ve günlerimizi geçirdiğimiz bu hayatı Müslümana ne derece yaraşır şekilde yaşıyoruz? Hadiste bahsedilen hususa aykırı bir yaşayış biçimini kabullenip, aslında tamamen ona uygun yaşadığımızı düşünüp ve yetmezmiş gibi vicdanen de rahat etmemiz ne denli korkunç bir paradoks, üzerinde düşünülmesi gerekmektedir.

Mezkûr hadisten, dünya ve ahiret eksenli iki farklı tema ile hareket etmek mümkün. Yalnız, manayı yerinde kavrayıp bu doğrultuda yol almak lazım gelir. Bugün yaşadığımız toplumu göz önüne alırsak, geçirdiğimiz bir günü ahiret babında ele al-

duğumuzda dünden daha hayırlı bulduğumuzu düşündüğümüz anların nadir olduğunu görüyoruz. Burada zihnimize perde çektiğimiz ve önüne geçemediğimiz durum, kurulacak olan mizanın çok uzaklarda olduğu yanılması ile beraber alınması gereken önemli sorumlulukları sürekli erteleme çabamızın akabinde hala fitri gayemizin ne olduğunu bilmeden yavaş yavaş dibe doğru çekildiğimiz gerçeğidir. Diğer bir tema olan dünya ekseninde konuyu ele alırsak, bahsedilen farklı zaman ve mekânlarda İslâm'a aykırı faaliyetler ile 'Bugünü dünden daha dolu ve kaliteli geçirelim.' düşüncesi ortaya çıkıyor. Bu düşünce insanı maddi-manevi her yönüyle sömürüyor. Adeta iç alemimizde meydana gelen bütün izlenimlerin sinir bağları koparılarak acıya ve ıstıraba dair hiçbir sarsıntı hissetmez halde zihnimize sızdırılan İslâm'a ve fitrata tezat savları kendi benlik safımızda nefse hizmet eden kalıplara dönüştürdüğümüzü ve savunur hale geldiğimizi anlayamadığımız bilinçsiz bir kimliğe bürüyor bizleri. Aksine, belirtilen hadisten hem Allah katında hem de kişisel gelişim bakımından bizi ileriye taşıyacak "ilim" ve "bilim"ler ile ilgilenip dünümüzden ileride olmamız, yani günümüzün tabiri ile "kopyala-yapıştır" hayatlardan uzak durmamız ve bu doğrultuda günlerimizi eşit tutmamamız gerektiğine dair yargıyı çıkarım yapabiliriz.

Bizler öyle bir uykuya dalmışız ki kendi irademiz dışında ve belki de başka insanların istek, emir ve zorlaması ile de olma-

dan, adeta şeytan âdemoğlu üzerinde nasıl bir etkiye sahip ise, sinsice zihnimize sızdırılan sembol ve kavramların fikriyatımızı ve benliğimizi etkilemesi ile bu gaflet denilen uykuya daldık. Dış kaynaklardan gelen ideolojik yansımalar bu kadar güçlü iken nasıl olur da uyanabilir ve görmeye başlayabiliriz? Bu denli derin gaflet uykusuna kolay dalmadığımız gibi, kolay da uyanmayacak olmamız ne kadar hazin bir durum. Her bir bireyin kendi kıyameti olan "ölüm" gelip çattığında, perde kaldırılıp görmeye başladığımızda, artık uyanmamızın bizlere ne gibi bir faydası olabilir? Böyle bir uyanmanın bizlere bir faydasının olabilmesi kesinlikle düşünülemez. Bu eksende bakıldığında, itirafı zor olsa da yaşanan her bir "gün" materyalist bir dünya görüşünü ekseriyetle kendisinde barındırıyor ve böylece 'İslâm'a uygun bir şuurla hareket ediyoruz.' yanılmasını sürekli olarak yineliyoruz. Ama ne var ki bir yineleme ürünü olan bu yanılmasa, vicdanen ne kadar rahat olduğumuzu hissettiriyor da olsa bu denli bir yaşayış biçimi ruhumuzu sıkmaya ve boğmaya mecbur kalacaktır. Zaman içinde 'Bir şeyler yerine oturmuyor.' söylemleri; ruhumuza, kalbimize, zihnimize zerk edilmeye başlanacak ve fikir havuzumuza yavaş yavaş damlatılan bu zehir, Hudâ'yâ şikâyete doğru yol almaya başlayacaktır.

Her an ıstırap içinde can çekişen ruhun sürekli olarak bu girdaba maruz kalmasının nedenlerine bakıldığı zaman, insanın fitraten kendisinde var olan yaratılış delillerini görebilme

melekelerini "ilim" in ışığından mahrum bırakarak "bilim" kivesi altında somutlaştırıp devre dışı bırakmasını, akabinde materyalist bir dünya gözüyle yaratılışı basite indirgeyerek seküler bir cephede kendisini tanımlama sürecinde olduğu gerçeğini, ruhun bu ıstırabının sebeplerinden bazıları olarak görebiliriz. Oysaki "ilim" in ışığında "bilim" e koşmamız, maddenin yaratılış resmine, zihnin ilk deşinimi esnasında gördüğünün ötesinde, derinliğini de fark edebileceğimiz bir perspektif ile bakmamızın yolunu aydınlatacaktır. İnsanın düşünerek birkaç cebirsel hesap yöntemi sonrası teşekkül etmesini sağladığı yapbozun parçalarının bile birbirlerine uyumlu ve eksiksiz bir şekilde istenilen amaç doğrultusunda bir bütünü oluşturuyor olması, verilen "nizam" şeklinin yansımaları olabiliyor. Bu yoldan hareketle, yaratıcının kainat ve içindekileri belirli bir "nizam" çerçevesinde tekvin etmesiyle birlikte, "yaratılan" in "yaratılış" gereği biçimini kaybetmeden tekrar tekrar "yaratılma" olgusuna tabi tutulması ve "zaman ve mekan" kavramları içinde hiçbir uyumsuzluk olmadan gayelerini yerine getiriyor olmaları "intizam" in aşikâr olduğu mucizevi bir andır. Tam bir nizam şekli ve beraberinde kusursuz gelen intizamlar, tasarlanan modüllerin tam oturduğu fitrat üzere geldiğimizin bir delilidir.

Anlamamızın elzem olduğu bu noktaları görmezden geliyor ve günlerimizi, zihnimizde yoğurduğumuz fitrata tezat doğrular ve kalıplar ile ziyan etmediğimiz iddiası üzerinde direniyoruz.

Doğru İslami yaşam biçimini düstur edindiğimizi düşünerek(!) vicdan rahatlatan bizler, o halde üzerine eğilip düşünelim: Nedir bu benliğimizi çepeçevre kuşatan mutsuzluk, huysuzluk, hoşnutsuzluk durumu; hiçbir şeyden memnun olmama ve mağrur halde, "benmerkezci" dürtüyü ön plana atıp bir de yetmezmiş gibi bu girdaptan çıkabilmemizi engelleyen bedbin tutum?

Düşünce dağarcığımızın kapalı kapılar ardındaki en ücra köşesine hapsederek içten içe "güruh" olarak nitelendirdiğimiz ve tinsel açıdan tek bir zerreye dokunmayarak, sadece özdeksel bir bakış açısına ait olan mutlulukları, menfaatleri, hazları vb. eylemleri karşıladığımız bir olgu olan "seküler yönelim" içerisinde kendimizin de olduğunu fark etmemiz çok elzemdir. Ve bu bağlamda dünyacı yapı ile beraber doğan aksiyona paralel bir oranla geldiğini düşündüğümüz pragmatik beklenti, bizi "insan" olarak ne kadar bayağı bir se-

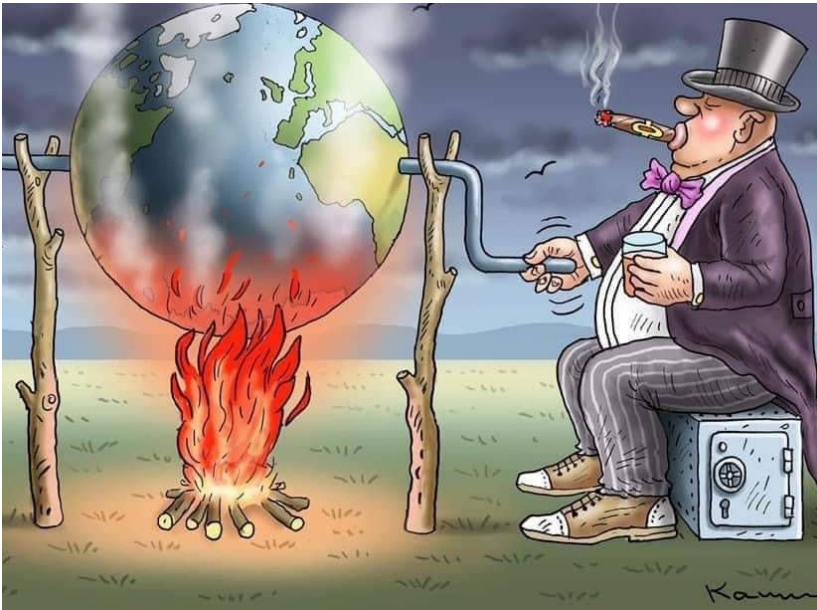
viyeye çekiyor, ölçemiyor ve bu beklentiye nasıl bir kılıf uydururuz diye yordduğumuz "aklımız" yine insan olan bizleri Allah nezdinde en derin kuytunun dibine çekiyor, göremiyoruz.

Müslüman olduğumuzu ve günlerimizi Müslümanca geçirdiğimizi söylediğimiz halde, "İslam, biz inananlara neden iyi gelmiyor?" sorusunu sormak ve bunun için çözüm aramak gerektiğini unutuyoruz zannımca. Bu soruya cevap olarak olaya şöyle bakmamız belki doğru olacaktır. Kendimize bakıp, çeki düzen vermek için kullandığımız aynaya bile bu kadar değer verirken, bizler dönüp bir kere olsun mir'at-ı hak karşısına geçip, Mabut'un bize gösterdiği "çehre"ye baktık mı? Tüm insanlığın kurtuluşuna sebep olacak tek doğru kalıp olan "İslam kalıbı" ile şekil alabilmeyi hayatımızın her anında düşünmeliyiz ve her gün kendimiz ile 'Bir şekle girebiliyor muyum?' veya 'Hangi kalıp ile şekle giriyorum?' sorularına cevap bulmak adına muhakeme

halinde olmalıyız. Öte yandan, İslam kalıbı ile şekle girmeye adım atmak bir yere dursun, 'Biz şekil verenleriz.' diyerek böbürleniyor, Rab'ba karşı kibre kapılıyor, buna yeltenmiyoruz bile. Kendimizi şekil veren bir kalıp olarak görmek veya Allah'ın koyduğu hudut dışına çıkmış bir kalıpta şekil almış, pişmiş ve olmuş bir meyve olarak görmek ne kadar pespaye bir durum olsa gerek. Oysa ki İslam kalıbı ile şekil almak ne derece büyük bir ayrıcalık ve mükâfattır bizlere. Önümüze kırmızı halı ile serilen bu lütfu geri iteliyor ve kendimizi Hüdâ'nın çizdiği uçların dışında saf tutarken buluyoruz. Nasıl ki bugün, içilen güzel ve berrak su bile yaradılışı gereği sorgu-sualsiz şikâyet etmeden hem soyut hem somut, maddi ve manevi anlamda insanın yaşamsal faaliyetlerini yerine getirebilmesi adına öz kaynağını bizlere sunarak fitri gayesini yerine getiriyorsa; insan olan bizlerin de fitri gayemizin vuku bulabilmesi adına, İslam kalıbında öylece şikâyet etmeden şekil almamız ve teslim olmamız gerekiyor. Gerçekten Allah-u Teâlâ karşısında, O'nun hoşnut olduğu şekle bürünüp, bize bildirdiği üzere, O'nun boyası ile boyanmamız için her zaman hazır ve nazır, tetik başında müdafaa halinde bulunmamız ve ona göre yerinde adım atmamız gerektiğini bilmeliyiz.

"Allah'ın boyasıyla boyandık. Boyaca O'ndan daha güzel olan kim vardır? Biz yalnız O'na kuluk ederiz" (deyin).

Bakara 2/138

Yine bugün, birçok noktada İslami bir yaşantıyı kabul etsek dahi hazmetmekte güçlük çekiyor ve hatta bunu ibadetlerimizde açığa vurup farkına bile varmıyor, boşluyoruz. Bu durumu şöyle açıklayabiliriz: İslam'a tamamen aykırı olup da yine de şuursuzca kullanılan, "Onun yeri ayrı, bunun yeri ayrı." vb. gibi cümlelerin ne denli tehlikeli birer yaklaşım biçimleri olduklarını İslami bir şuurla anlamamız gerekiyor. Bu düşünce yapısına sahip olmak, İslam dinine mensup olduğumuzu söylesek dahi, girilen gaflet uykusu sebebi ile "seküler" bir zihin yapısında olduğumuzu göremeyecek kadar bilinçsiz hareket ettiğimiz bir göstergesidir. Buna çözüm olarak, önceliklerimizi göz önüne alıp, onları fitrata uygun şekilde tanzim

etmemiz gerekir. İslam, hayatımızda tek bir merkezi üs konumunda olmak ile beraber, bütün yaşam faaliyetlerini ve standartlarını bu üstün koordine bir şekilde kontrol etmemiz gerekir. Bu bağlamda, İslam'a uygun ve Müslümana yaraşır hareket etmemizin önünü açacak koordinasyonu sağlamanın tek bir yolu vardır. Öncelikle 'İslam çizgisi dışında kalan bir yaşamış, insanı sıkmaya ve boğmaya mecburidir.' gerçeğini kabul lenip, bu gerçeğin fikriyatımıza etkisini belirlemeliyiz. Akabinde düşünce kapılarını zorlayarak yaptığımız "öz eleştiri" sonrası ortaya koyabildiğimiz hakikati yani yoğrulduğumuz kalıbı görmeliyiz. Hülâsa, hangi sultanların kalıbında ölçüyü taşımış olursak olalım, "Gaffar" olan Allah'ın bildirdiği üzere ye'se

düşmeden ve onun boyasının bütün habis boyaların üstünü kapatacağını bildiğimiz bir şuurla hareket ederek, akıl ve yürek arasındaki bağın ölçüsünü dengelememiz gerekir. Ve hemen ardından "iman kesesi"nin bizde olmayan boş kısmına pesimist zihinlerle bakmayı bırakıp, bizde olan dolu kısmına optimist zihinlerle baktığımız bir düşünce sisteminde, tek yönetim merkezi olan benliğimizde kapatmış olduğumuz İslam karargâhını kurup, hüküm ve emirleri, "Hakem" olan Allah'tan almaya başlamalıyız biiznillah.

De ki (Allah şöyle buyuruyor): "Ey nefislerine karşı (günah işleyip) aşırı giden kullarım, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah (şirk koşan ve inkar edenler dışında, dilediği kimseler için) bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

Zümer 39/53

Yüce Allah, rahmeti ve merhameti ile muamele ederek, dini olan İslam'ın kalıbında yoğrulmuş hamurun zerresi eylesin cümlemizi.

Vesselam.

Bahsedilen Hadis-i Şerif birden çok kaynakta farklı durumlarda karşımıza çıkar:

- 1) Abdülaziz b. Ruhvad isimli zatin, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) kendisine öğüdü olarak rüyasında gördüğü aktarılıyor.
- 2) Deylemi isimli bir muhaddisin, Hz. Ali'den (r.a) merfu olarak rivayet edildiği aktarılıyor.

MÂNÂ...

NİSA DUMÂN

İnsanoğlu var olduğu andan itibaren "ahlak nedir?" sorusuyla hemhal olmaktadır. Bu soru aslında ortaya bir eylem felsefesi koymaktadır. Yani insanın

yapıp-ettiklerini, hangi amaca matuf olarak yaptığını yahut yaptığı eylemin ahlaki olup olmadığını sorgulaması ortaya bir eylem felsefesi çıkartmaktadır.

Bu eylem felsefesini insanda kuvve olarak bulunan üç nefisten yola çıkarak açıklayacağız. Eflatun'la beraber kuvve olarak bahsedilen üç nefis İslam

şünce dünyasında da kabul görülmüştür.

Bunlar; akıl, öfke ve şehvet gücüdür.

Akıl gücü, insanın ahlaki eylemleri ortaya koymasındaki temel yetidir.

Öfke gücü, insanın kendini koruma, savunma gibi eylemleri gerçekleştirmesini sağlayan yetidir.

Şehvet gücü, cismani-maddi olan her şeye duyulan arzudur.

İnsan eylemde bulunurken bu üç güçten yola çıkarak eylem ortaya koymaktadır. Bununla beraber insan hangi gücünü besliyorsa ortaya o şekilde bir eylem koymaktadır. İnsan sürekli olarak maddeye bir bağlılık duyuyorsa ve bu bağlılık karşısında bir mahrumiyete uğramıyorsa o kişi sürekli olarak şehvet gücünü kullanır. Ortaya ahlaki bir eylem koymak istiyorsak insanın akıl gücünü sürekli-etkin-faal olarak kullanması gerekmektedir.

Maddi anlamdaki taleplerine sürekli karşılık veren ebeveynesine sahip bir çocuk düşünelim. Ayakkabı istiyor, hemen alınıyor; saat, tablet istiyor hemen alınıyor. Böyle bir çocuk sürekli olarak şehvet gücünü kullandığı için yetişkin olduğunda da mutluluğu maddi dünyada buluyor. Hâlbuki çocuğun her maddi talebi karşılanmazsa, çocuk onun yerine başka bir şey koymaya çalışacaktır. Onun yerine koymaya çalıştığı her ne ise onu da akıl gücüyle yapacaktır. Akıl gücünü kullanan çocuk, yetişkinlik evresinde maddeden soyutlanıp mânâyıla

ilişki kurmaya çalışacak ve onu tek mutlu eden şey evi, arabası, makamı olmayacaktır.

Akıl gücünü kullanan kişi yaptığı eylemler hakkında soruşturmaya gidecek ve eylemlerine düzen vermeye çalışacaktır.

Artık kişi eylemlerinin arkasındaki mânâyıla ilgili bir soruşturmanın içine girecektir.

Eylemin arkasındaki mânânın nasıl bir anlam ifade ettiğini Ali Şeriatî'nin Hac kitabı bize izah etmektedir.

"...Ne ve niçin yaptığını bil. Amellerinin zahirinde boğulma, anlamlardan gafil olma. Bunların hepsi işarettir. Bir an dahi gözünü işaret edilen yerden ayırma. Formaliteler seni karmaşık teknik şeylerle meşgul etmesin. Anlamlarının haccını yap; menasik haccı değil." (130)

Hac'da kurban kesmek somut bir şeye tekabül etmektedir ama biz aynı zamanda hayatımızdaki putları da kurban etmeliyiz.

"... Ve şimdi Mina'dasın, İbrahim'sin, İsmail'ini kurban yerine getirdin.

Senin İsmail'in kimdir?

Veya nedir?

Makamın mı? Onurun mu? Mevkiin mi? Mesleğin mi? Evin mi? Bağın mı? Otomobilin mi? Sevgilin mi? Ailen mi? İlmin mi? Rütben mi? Elbisen mi? Adın mı? Canın mı? Ruhun mu? Gençliğin mi? Güzelliğin mi...?

Ben nereden bileyim? Bunu sen kendin bilirsin. Her ne ve kim ise onu sen kendin Mina'ya

getirmeli ve kurban için seçmelisin..."

Eylemlerin arkasındaki mânânın önemini Maun suresi ifade ediyor:

4-Şu namaz kılanların vay haline!

5- Onlar namazlarından gafil dirler.

6- Onlar gösteriş yaparlar.

7- Ve onlar en küçük bir yardımı da engellerler.

Sen namaz kılıyor olabilirsin ama o namaz seni kötülüklerden alıkoymalı, alıkoymuyorsa vay o namaz kılanların haline!

Gösteriş için kılıyorsan vay o namaz kılanların haline!

İşte namaz örneğinde olduğu gibi insan, hayatta yapmış olduğu her şeyin bilincinde olmalı, yaptığı eylemin amacını sorgulayarak eylemlerde bulunmalıdır. En önemlisi bu sorgulama insanın kendi ruhunda, eylemlerinde bir şeye karşılık gelmelidir.

Açıklamaya çalıştığımız insanın nefsinde kuvve olarak bulunan akıl gücü, insanın maddeden mânâyıla geçişini sağlamakla birlikte insan için yeniden bir madde tasavvuru inşa etmektedir. İnsan maddi âlemlerle nasıl irtibatta olması gerektiğini, maddeye karşı bakışını yeniden gözden geçirmekte ve ortaya bir eylem koymaktadır. Artık o eylem bilinçle yapılan bir eylem haline gelmektedir.

FARKINDA DEĞİLİZ, FARKINDA MISINIZ?-II

MUSAB ALTUNKAYNAK

Farkındayım, ama yetmiyor. Farkında olduğumu yazmaya başladığımdan beri -en azından benim bildiğim, takip edebildiğim kadarıyla- bir vahşet dizisi daha eklendi vizyona. Durmuyorlar, durmayacaklar. Ama biz de durmuyoruz. Onların psikolojik vahşet projelerini, bunca ekonomik kriz, kur dalgalanmaları, pandeminin meydana getirdiği sıkıntılar içerisinde, evimizdeki ekranların başından desteklemekten geri durmuyoruz /durmuyoruz/ durduramıyoruz. Her gün, her saat zehirlenmeye devam ediyor toplum. Acı olan da şu ki, tüm bu proje programların toplumun psikolojisini anlamak / anlatmak üzerine yapıldığı

sürekli dile getiriliyor. Milyarlarca insan içerisinde sadece benim dikkatimi çeken şu ki, ruhsal bozukluk her geçen gün ülkemizde daha da boy göstermeye devam ediyor.

Psiko-travmatik dizi ve TV programlarından bahsediyorum. Hızlı bir giriş yaptım,

çünkü konu her geçen saniye daha da acil bir hal alıyor. Sıradan bir haber programında sunulan 10-12 haberin içeriği, gasp, yaralama, cinayet, adam kaçırmaya gibi toplumsal güvenliğin ne derece diplerde olduğunu gösterir nitelikte. Burada güvenlik önlemlerinin ve caydırıcı tedbirlerin yetersizliğine değinmek yersiz olur, zira o farklı bir yazıda ele alınması gereken bir konu. Esas arka planda sinsice veya gayri ihtiyari işleyen farklı bir tehlike var ki, fiziksel güvenlikten çok zihinsel güvenliğimizi her saniye tehdit ederek psikolojik yapıyı darmadağın ediyor. Haber diye sunulan olayların -eğer haber içeriği olumsuz

bir vaka ise- sağlıklı bir bireyin kafasını buhranlara gayet tabi itebilir. Empati duygusu varsa şayet ki bireyin etkilenme seviyesini bu duygu belirler; kişinin vakalardan aşırı etkilenmesi, onu paranoya sahibi yapabilir. Zira psikolojik durumları teşhis edilmemiş ve ruhsal durumunun adı konulmamış her birey, zihinsel olarak sağlıklı kabul edilir. Yani bu durum toplum nezdinde genel geçer bir kabuldür. Ancak bu etkilenme neticesinde kişilerin bir faciaya sebep olması sonucunda ruhsal sağlığı sorgulanır ve teşhis edilir. Maalesef o saatten sonra bir çok şey için geç olmuş olabilir.

Bir probleme dikkat çekmek, her zaman o konuyu gündeme getirmek, senarize etmek veya kitaplaştırmak demek değildir. Benim fikrimce bu seçeneklerle bunları dile getirmenin bir usulü de yoktur. Bu şekilde bir sonuca ulaşabilme ihtimali de düşüktür.

Çünkü bu tarihi bir olayı anlatarak ibret vermek veya bir anket araştırması sonucu elde edilen verilerle kıyaslama yaparak karşılaştırma yapmak gibi değildir. Mesele toplumun hastalıklarına çare olmaksızın şayet, bunu yapabilmenin veya ruhsal bozukluğa sahip bireylere ulaşmanın daha kolay yolları vardır. Psikolojik baskıya, zulme maruz kalanlar, sadece ailede şiddet görenler, terkedilenler, sevgisiz kalanlar değildir. Göz önünde maddi sıkıntı yaşayanlar, inancından ötürü baskıya maruz kalanlar, mesleğini icra ederken iş kazası geçirerek işinden olanlar, savaş/işgal gibi insanlığın felaketine sebep olan olaylar sonucunda ülkesinden olanlar, ruhsal sıkıntı yaşayıp ulaşılması daha kolay bireylerdir. Desteğe ve daha önemlisi hangi sebepten dolayı nasıl bir desteğe ihtiyacı olduğu bilinen bireylerdir. Toplum içerisinde, dramatik ve

senarik içeriği yüksek, hikayesinden rant sağlanabilen bireyler, sadece medya sektörünün hastalıklı, psikopat ve suiistimal yönü ağır basan sömürücülerin projelerine meze olmaktan ileri gidemez.

Bir önceki yazımda, bu tarz psiko-travmatik dizilerin bir çoğunun fikir babasının psikolog Gülseren BUDAYICIOĞLU olduğundan, kendisinin bu alanda ürettiği kitaplardan ve bu kitapların kamuoyunda oluşturduğu ilgiden sonra medyatikleşen TV programlarından sonra bir klinik açtığından, bu klinik vesilesiyle de ciddi bir üne ve mali güce kavuşmasından bahsetmiştim. O zamandan şimdiye kadar geçen süre zarfında gazeteci Ayşe ARMAN, kendisiyle bir röportaj gerçekleştirerek hakkındaki eleştirilerle ilgili sorular sormuş ve beş bölüm kadar süren röportajı kendi internet sitesinde

yayınlamıştır. Birazdan içerikle ilgili bilgilere ve bu konudaki eleştirilerime de değineceğim. Ancak beş bölümlük röportajdan cımbızlama kelime veya cümleler seçilerek çarpıtılmış olabileme algısı oluşturmamak için, Ayşe ARMAN'ın internet sitesinde yayınlanan bu röportajın tüm bölümlerinin sonuna kadar okunmasını özellikle tavsiye ediyorum. Çünkü benimle beraber bu konuda duyarlı herkesin aynı şeyleri anlayacağına olan kanaatim tamdır.

Röportajın tamamı okunduğunda farkedilecek ki, Gülseren BUDAYICIOĞLU, kısmen narsizmi (toplumdaki bazı bireylerin yükseltilmiş özgüven ile kendilerini sürekli diğer insanlardan üstün görmesi) mükemmeliyetçilikle bağdaştırmakta, mükemmeliyetçi olduğundan dolayı narsist yanlarının olduğunu ifade etmektedir. Kendisine

yöneltlen eleştirilerin başında gelenlerden, hastaların şikayetlerini hikayeleştirip bunun üzerinden para kazandığı iddiasını reddediyor, ancak danışmanlığını yaptığı tüm programların sloganı "Gerçek hayat hikayesinden esinlenerek yazılmıştır." Diye reklam ediliyor. Bu konuda sosyal medya üzerinden kendisini eleştiren birine de cevap vermediğini, frekanslarının farklı olduğundan cevap verme gereği duymadığını diyerek geçiştiriyor. Kendi kliniğinde çalışan ve klinikle ilgili durumları dışarıya taşıyan 5 psikoloğun işine son verdiğini, sebebinin de kendisinin aleyhine başka bir yere röportaj verdiklerini, bunu da ihanet saydığını, çok hırpalandığını (!) söylüyor. Kendisinin çok da üne kavuşmadığını, iki adet yazılığının olduğunu, insanların kendisini balkon da süpürge ile temizlik yaparken de görebileceğini, çok da ticari zenginliğe ulaşmadığını söylüyor. Didim ve Bodrum'daki yazılığının balkonunda, elinde bilmem hangi özelliklere sahip şarjlı süpürge ile. Bir zaman ünlü teknik direktör Fatih TERİM'in kızı, halktan biri olduğunu ve çantasında akbil taşıdığını bir röportajda dile getirmişti. Çantasının o günkü değeri 2000 \$ civarında idi. Benzetme olarak bu örnek de burada dursun. Bu gibi, altı hiçbir şekilde doldurulamayan, tatmin edemeyen değersiz, boş cevaplar silsilesi. Ama mutlaka o röportajın tamamıyla okunmasını şiddetle tavsiye ediyorum. Biz kendisinin boş cevaplarına karşılık altı doldurulacak birkaç soru daha soralım.

1) Bir gün kendisine, kendi da-

nışmanlık yaptığı diziler yüzünden psikolojisi bozulan biri gittiğinde, acaba bu tarz projelerine devam edecek mi? (Röportajda asla vazgeçmeyeceğini ifade eden bir ibaresi vardı.) Zira çevremdeki insanların bile fazlasıyla bu programlara maruz kalması yüzünden ben onun kliniğine bu sebeple başvuracağım sonunda.

2) Hastaların vakalarını ifşa etmediği iddiası ile gerçek hayat öykülerinden esinlendiği sloganı arasındaki çelişkiyi bizlere anlatabilir mi? (İfşa etmek demek, salt birebirde isim vermek demek değildir. İsimleri değiştirip vakaları vizyona sürmek de bir ifşadır.)

3) Kendisi, yukarıda bir yerde dile getirdiğimiz savaş mağduru, iş kazası sonucu sakatlık yaşayan gibi daha gündelik ve daha göz önünde yer alan travmatik vakalarla da ilgilenmiş mi? (İlgilenmediğini nereden mi biliyordum? Belki gizli mi yapıyordum? Neyse ne. Onu da anlatsın. Ama lütfen dizilerinde veya programlarında değil,

gerçke bir dünyada, gerçek bir mecrada.)

Daha arttıracığım bu soruları. Kimi bunların bu manyak projelerinden kurtarabilirsem, kimi uyandırabilirsem kardır benim için/bizim için. Allah rızası için sorgulayalım, izlemeyelim, izletmeyelim. Bu tip projelerin mezelerine kazanç sağlayanlardan, insanların dramlarından rant devşirenlere reyting sağlayanlardan olmayalım. Skeç programlarına konu olan evlendirme programları, sözüm ona aile çözüm programlarının psiko-bilimsel ayağı olan bu projelerden hem kendimizi, hem ailemizi korumak için elimizden gelenin fazlasını yapmaya çalışalım. Yoksa değil bu projelerin sonuna gelmek, bu çarka bir dişli de biz olursak şayet, Allah korusun o dramatik hikayelerden birinin kahramanı da bizlerden biri olur.

Daha sağlıklı çözümler, projeler mümkün.

Kalın sağlıcakla...

DUÂ

AYŞE CÖMERT

Duâ Rabbimiz'in bize verdiği en büyük nimettir.

Rabbimizi tanımanın yoludur.

Duâ en güzel ibadet,

En büyük şükürdür aslında

Şimdi bir ses yükselt sen de Rabbine

Düşüncelerini haykır

Duâ et kendine

Ulaşır Rabbine

Bulduğun karanlık yolların içinde

Sonunu bilmediğin bir yolda yürüyüp

Kurtulmayı beklerken,

Duâ et kendine, yakınlaşmak için Rabbine.

Duânın en güzel yeridir secde

Ruhumuzu aydınlatacak

Kaplere şifa olacak

Ümmeti kurtaracak

İçtenlikle yapılan özlü bir dua,

Bir uyanışın ilk adımıdır

Bir ümmetin affının,

Vesilesidir duâ.

Dünyevi arzulardan uzaklaşıp

Uhrevi hayatı hatırlamanın yoludur duâ

Sabri öğreten ve hayatı kolaylaştıran

En anlamlı ibadettir duâ...

HEY SEN

FATIMA ZEHRA ÖZDER

Hey SEN!
Rengârenk olan sen!
Söylesene
İçin de öyle mi gerçekten?
Dışındaki maviyi taşıyor musun içinde?
Yoksa o gördüğün gökyüzü mavi de
Sen mi karartıyorsun içinde?
Ya da ağaçlar yeşil de
Sen mi solduruyorsun içinde?
Yoksa o kuşlar özgür de
Sen mi kapattın kafese?
Özlem yordu da
O yüzden mi attın kendini yollara?
Ya da yaşıyorsun da
Öldüm mü diyorsun etrafa?

...

BERCESTE AYETİM

ASLI UÇAR

Hani bir ayete denk geliriz ya bazen en ihtiyacımız olduğu anlarda, "Allah'ım!" deriz "beni, içimi ferahlatacak şeylerle karşılaştır."

Yakın bir zamanda, tamda böyle bir anda çıktığı karşıma bu güzel ayet:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla "İman edip iyi işler yapanların (geçmiş) kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeliyle karşılık veririz."* diyordu bu ayet bana.

Ben kendim için, ne kadar günahım olursa olsun iman etmeye ve Allah'tan af dilemeye devam ettiğim sürece Allah'ın beni bağışlayacağını ve hayatıma güzellikler katacağını anlamış oldum.

Aslına baktığımızda günahlarımız olduğu için tamamen günahkar olduğumuzu düşünerek imandan ve iyi işler yapmaktan vazgeçmemiz doğru değildir, aksine günahlarımızın fazlalığının farkında olarak imanla daha çok tövbe etmeye devam etmemiz gerekir.

Çünkü Allah bize Furkan Sûresi 71. ayette

"Kim de tövbe edip salih ameller işlerse şüphesiz ki o, tövbesi makbul olarak Allah'a dönmüş olur." buyurarak tövbe edenlerin tövbelerinin kabul olunacağını bildirmiştir.

Burada önemli olan tövbelerimizi nasıl yaptığımızdır. Dilimizle bir günahımızın affını dilerken, aynı zamanda hayatımızdan da o günahı çıkartmış olmalıyız ki tövbemizden tam anlamıyla arınmış olalım.

Ve ayetin devamında "ki onları yaptıklarının daha güzeliyle karşılaştırırız" ifadesi bizlere güzel şekilde yapacağımız işlerin daha da güzel sonuçlar vereceğini haberdar eder.

Günahlarımızdan vazgeçtiğimiz için ahirette bir ödüllendirmeyle karşılaşacağımız muhakkaktır. Fakat bunun sadece ahirette olacağıyla ilgili bir sınırlandırma olmadığından dolayı burada dünyevi ödüllendirmenin de kastedildiği düşünülebilir.

Bunlardan elde edeceğimiz sonuç ise, ölümün bize gelmediği her an bizler için bir Allah'a dönüş ve tövbe şansıdır. Bizim yapmamız gereken ise her an işlediğimiz günahtan pişman olmak ve tövbe etmektir. Hiçbir kul günahsız değildir ve zaten Allah da bizden günahsız olmamızı istemez, bizden günahtan kaçtığımız halde

şeytanın bizi aldatmasıyla günah işlediğimizde o günahı fark edip tövbe etmemizi ister.

Allah bizlere yaptığımız kötülükleri fark etmeyi ve hakkıyla tövbe edebilmeyi nasip eylesin.

Bizlerin günahlarını af, tövbelerini kabul eylesin inşallah.

*29/Ankebût Sûresi, 7. Ayet

KAY(BULMAK)

ELİF BURCU GÜRLER

İnsan bazen kaybolmak ister. Belki derin bir uyku, belki bir son, belki bir başlangıç yahut uyanış. Ya uyumak ya uyanmak. Olmak ya da olmamak veya "kay(bulmak)"

Aslında bulmak ister, önce kaybedip. Kaybetmeden bulunmaz çünkü.

Önce kaybolmalı ki, doğruyu bulsun.

Düşmeden kalkılmaz.

Bir insan hiç düşmediyse hiç yürümemiştir de.

Denemeden başarılamaz.

Ölmeden diriliş olmaz. To-

humlar boğulmadan, gömülmeden filizlenemez.

Evet belirsizlik,kayboluş bazen çok zordur ama önce sağlam bir düşünüş akıllanmak lazımdır. Kaybolmak düşmek imtihandır ama imtihansız zafer olmaz.

"Kay(bulmak)" kalkmak için düşmek ,bulmak için kaybetmek.

Zorlanıyorsak arayışta isek belirsizlik çukurunda yuvarlanıyorsak bu halimizi kalkmaya vesile kılmalıyız. Çünkü biz biliyoruz ki, bir yokuşta zorlanıyorsak yahut

bu yokuşu çıkarken kaymalar yaşıyor ,düşüyorsak bu zirveyi hedeflediğimizden dolaydır.

Bazen düşebiliriz,kaybolabiliriz,eksilebiliriz,zorlanabiliriz ama bunların hepsi gayret içinde olduğunuzu gösterir.

Biz insanız hepimiz düşeriz ki düşmeliyiz.

Zira düşüşler imtihandır ve cennete giden yol da dikenler ve imtihanlarla çevrilidir.

Hepimiz insanız ne kadar kaçınırsak da hata yapabiliriz ama hemen ümitsizliğe düşmek bize yakışmaz.

Zira Allah bizden mükemmelliği isteseydi bizim Melek olarak yaratırdı.

Ama Allah tevbe etmemizi ve yanlışımızdan dönmemizi istiyor.

Melek gibi iradesiz ve seçim şansı olmayan hata yapmayan bir varlık olmamızı değil.

Peygamberimizin bu hadisi bu manada açıklayıcıdır.

“Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kullar yaratırdı.” (Müslim, Tevbe, 9-11)

Evet bize gereken hata yapsak bile hatalarımızdan dönmeye çalışmak, bunun için çabalamaktadır. Mühim olan yanlıştan dönebilmek ve pişman olmaktır. Mühim

olan Hz Adem gibi tevbeye tutunabilmek, ayağa kalkabilmektir. Mühim olan yola devam edebilmektir.

Yolda ayağımıza takılanlar olacaktır. Bunlar” yolda olduğumuzdan” dolaydır. Ayağımıza takılanlar yüzünden yola küsmemeli ayağımıza takılanları yoldan kaldırma çabasına girmeliyiz.

Hepimiz sınanacağız. Zafalarımızdan imtihan edileceğiz. Biz bu imtihanlarda , kaysak da tekrar toparlanmaktan, şüphe etsek şüphelerden kurtulmaktan, dibe düşsek te Allah’a tutunmaktan ,günaha batsak da tevbeye yönelmekten, fark ettiğimiz zaman yanlışımızdan dönmekten sorumluyuz

Biz Müslümanlar olarak ümidi elden bırakmamalı, “bun-

dan sonra benden adam olmaz”, “Allah beni affetmez” gibi şeytani yanılgılara kapılmamalıyız.

Allah’ın ipine sınımsız sarılmalı, kaydırma yapsak da doğrularımızın peşinden gitmeliyiz. Daima havf (korku) ve reca (ümit) arasında olmalı, daima mutedil olmalıyız.

Bazen sorgulamalar yaparız ki zaten yapmalıyız çünkü sorgulamadan reddedemeyiz, düşünmeden kabul edemeyiz. Sorgulama ve düşüncelerde boğulup kaybolma evresi de aslında bir imtihandır. belki düşüştür ama kalkabilirsek bu düşüş nimete dönüşür. Nitekim bazen iyi ki düşeriz...

Bu yüzden sorgulamak da, düşmek de, kaybolmakta

her zaman kötü şeyler değildir. Velhasıl biz kay(bulmalıyız.) Sorgulayıp kabul etmeli, kayıp olduğunu fark edemediğimiz kayıpları fark edip bulmaya çalışmalıyız.

Bulma aşamasında yapmamız gereken; kalkmayı ve doğru olanı istemek olmasıdır. Ondan sonrası İnşallah yeni bir filizleniş olacaktır.

Bazen de bulmak için yitirmemiz gerekebilir. Aslında bizim olmayan düşüncelerden arınıp baştan sorgulamamız ve terk etmemiz gerekir. Bazen kendimizi bulmak için kulaktan dolma bilgilerden kurtulmamız ve kendi doğrumuzu bulmamız gerekir.

Kendimizi bulmak için önce yitirmemiz gerekir.

Peki kendini yitirmek ne demektir ?

Kendini yitirmek, birkaç örnekle açıklayacak olursak;

+ Bir arayış içine girdiğimiz zaman kendimizi yitirdiğimizi veya kaybolduğumuzu hissederiz ama bu yitiriş aslında bir köprüdür. Nitekim "Gecenin en Karanlığı aydınlığa en yakın zamandır" Ne kadar büyük bir arayışa girdiysek , en büyük karanlık evresi şafağı bulmaya en yakın olduğumuz zaman olacaktır.

Mesela bunca zaman taklidi bir şekilde sorgulamadan ailesine bakarak iman eden

birisi bir süre sonra büyük bir arayışa girer. Belki bir boşluğa düşer, sorgulamaya başlar ve "daha önce aramadığı için sonraları kaybettiği şeyleri bulma" imkanı bulur. Eğer bu karanlık dönemde imanını tahkike çevirebilir, aslında bildiğini sandığı fakat bilmediği şeyleri fark edebilir ve imanının hakikatine en baştan başlayarak varabilir ve kay(bulmak) imtihanını başarıyla tamamlarsa bu kaybolma dönemi onun için büyük bir nimete dönüşür.

Bu dönem çok zordur ama her zorlukla beraber bir kolaylık vardır .

Denizde hep dalgalar olur, olacaktır ama bize gereken sörf yapmaktır deniz dalgalı diye denizden vazgeçmek değil. Eğer sörf yaparsak kayıp olanı bulabiliriz ve inanın kaybedip bulduğumuz hiç kaybetmeden sahip olduğumuzdan daha değerli olacaktır. Terkedip ulaştığımızın değeri gibi .

Önce La ilahe (ilah yoktur) sonra illallah(Allah'tan başka).

Bu yüzden hiçbir şeye taassupla, körü körüne bağlanmayalım gerekirse kaybedelim gerekirse vazgeçelim ve doğru ile yanlış sorgulayalım. Düşüp kalkalım nitekim ilk adımı kıymetli kılan düşüşlerin ardından gelmesidir.

Düşüşlerimiz ne kadar bü-

yük ve ağır olursa olsun bize gereken ders almak ve ayağa kalkmaktır.

Düştüysek kalkacağız, kalkamıyorsak doğrulacağız, doğrulamıyorsak, sürüneceğiz ama bir şekilde istikamete yol alacağız.

Bolca dua ederek; hidayeti, uyanışı, Furkan'ı (doğru ve yanlış ayırt edebilmeyi), dirilişi ve kalkışı isteyeceğiz. Boşluğa düştüysek hakkı arayacağız ama boşlukta kalmaya razı gelmeyeceğiz.

Kendimizi kaybettiyssek,

Fıtratımızı arayacağız ve "ben artık değişmem" demeyeceğiz.

Hepimiz kay(bulacağız) ve "ben bulamam" demeyeceğiz.

Biliyoruz ki arayan kaybını da bulur, kendini de bulur, Rabbini de bulur.

Bunlar da bize kâfidir. Gelin Kay(bulalım) yitirilenleri fark etmek için...

Rabbim hepimizi kayıplarını bulanlardan,kay(bul)anlardan eylesin.

Bize furkan bir akıl versin, bizi günaha ısrar eden değil tövbeye tutunanlardan eylesin.

Rabbim hepimizi imanını tahkike çevirebilenlerden ve kaybolma imtihanlarını başarı ile verebilenlerden kılsın

Amin...

ASRIN YORGUN ÇOCUKLARIYIZ!

MÜCAHİDE GÜNBAŦI

Gözlerimiz, lüks düşkünlerinin yapay korkularının bu dünyanın zulmünün korkusuna ağır bastığına şahit oluyor. Adımlarımız küçük ve seyrekle... Nefeslerimiz çokça dar. Bu metrekairelerce alanı olan dünyada yurtsuz kalmış çocuklarla paylaşıyoruz yüreklerimizi. Birileri bir sofrada kan içiyor. Birileri bizi bizden ça-

lıyor, pislik içindeki bedenlerini kanlı elmaslarla saklıyor. Oldukça kör bir topluluk seyrediyor bizi. Gözleri sadece yapaylıkları görüyor. Suskunluğumuz bundan. Çünkü sesimiz cahiliyenin diri diri gömülen kız çocuklarına kaldı. Onlar bağırdılar bağırdılar bağırdılar... Ve sesleri tüken-di. Yakarışlarının sessizliği oldu

bize yadigar kalan. Dünyanın Hz. Ömer'in pişman gözlerinden akan gözyaşına ihtiyacı var. O gözyaşı gelsin ve yaksın bu zalim adamları ve kör gözleri. O gözyaşı gelsin ve bizim üzerimize yorgan olsun, korusun bizi. Dualarımıza cevap olsun. Çaresiz sessizliğimize ses olsun

KADIN-ERKEK EŞİTLİĞİ!

SÜMEYYE GÜLER

İslam öncesi devirlere baktığımızda kadınların toplumda aşağılandığı, küçümsendiği ve değersizleştirildiği görülmüştür, hatta cinsiyetinden ötürü diri diri toprağa verilmiştir. Dünya İslam'la şereflenince kadının ve erkeğin toplumdaki ve ailedeki yeri en adil şekilde belirlenmiştir. Günümüze gelene kadar kadının İslam'daki yeri en güzel şekliyle değişmeden kalsa da değişik akımlar, inanışlar peyda olmuştur. Bunlardan biri de 'Feminizm' dir. Feminizmin çıkış tarihi 19. yy'a dayanmaktadır. Kendi tabirlerince kadınların haklarını tanıyan, koruyan 'cinsiyet ayrımı' gözetmeksizin herkesi aynı statüde konumlandıran bir harekettir.

Oysaki kadın ve erkek fitri olarak aynı özelliklere sahip değil-

dir. Kur'an kadın ve erkek üzerinde en adil kararları almıştır. Kur'an kadına cinsiyeti üzerinden değil şahsiyeti üzerinden bakar. İslam kimseye kaldırmayacağı bir yük yüklemeyiz. İslam cinsiyet üzerinden ayrıma tabi tutup adaletsizlik yapmaz. Erkek ve kadın üzerinde ahlaki olarak yüklenmiş sorumluluklar aynıdır. Feminizm ise, kadına kadın olduğu için saygı duymaz çünkü onun gücünün yetmeyeceği şeylere zorlar, kadının kişiliğinden çok dişiliğini ön planda tutar, cinsiyetleri ön planda tutup eşitlik adı altında cinsiyetler arası çatışma ortamı hazırlar. Bunun sonucunda ailelerin bölünüp parçalanmasına sebep olur. Feminizm kadına şiddetin baş karakteridir. Feminizm erkekleri kadınlar gözünde aşağılar, pasifleştirir

ve düşmanlık aşılar. Kadınların konumunu böyle yaparak yükseltmeye çalışırken aksine kadının haddini aşmasına ve alçalmasına sebep olur.

Feminizm son yıllarda kadın üzerinden cinsiyet ayrımcılığını artırırken bunun yanında cinsiyetsizlik kavramı üzerine de yoğunlaşmıştır. Kadın erkek eşitliği yerine yeni cinsiyetler türemesinin önünü açmıştır. İnsan fitratı üzerinde oynayarak kadının erkek, erkeğin kadın olabileceği ve bunlara da çok masum bir görüntü altında bozulmuş fitratları da gözümüzde meşrulaştırmaktadır. Bu şekilde insanların kültürlerini ve dini alanlarda ki tutumlarını hiçe sayarak toplumların ifsat derecesine ulaştırmaları bunun göstergesidir.

ORTAK DAVAMIZ: KUDÜS

ZEYNEP KIZILÇINAR

Bu yazımı Kudüs davası hakkında - gücümün yettiği ölçüde-bilgi vermek için bir nebze Kudüs'ü biraz daha tanımak için ve Kudüs davasını canlı tutabilmek adına kaleme aldım. Kudüs davası tüm dünya Müslümanlarının ortak davasıdır, sadece Filistinlilerin değil! Bu beldenin bugün işgal altında olmasının sebebi Müslümanların birlik ve bütünlüğünü kaybetmiş olmasıdır. Müslümanlar, Mescid-i Aksa'ya ve Kudüs'e sahip çıkma sorumluluğunu kendi izzetine ve değerlerine sahip çıkma sorumluluğu olarak algılamalıdır. Müslümanlar'ın Kudüs davasına sahip çıkma konusunda yeterli duyarlılığı göstermeleri bu bilinci kazanmalarına bağlıdır.

İslam'da Kudüs'ün özel bir yeri ve önemi bulunmaktadır. Hepimiz biliyoruz ki Kudüs, ilk kiblemizdir; Kudüs, İsrâ ve Miraç şehridir; Kudüs, kutsal şehirlerin üçüncüsüdür; Kudüs, peygamberlik ve bereket yurdudur; Kudüs, Ribat ve Cihat yurdudur.

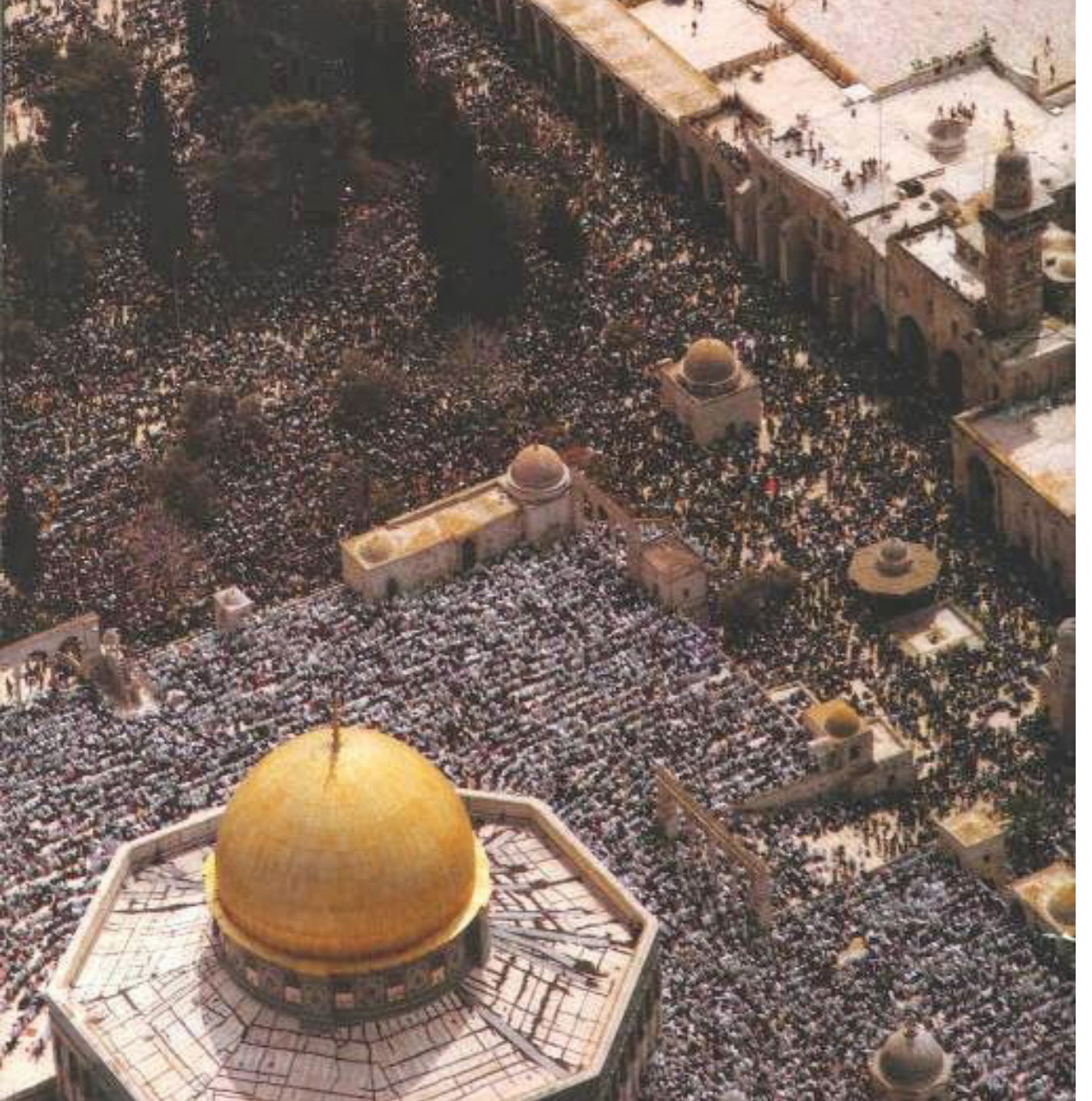
Şimdi Kudüs'ün tarihine bir göz atalım. Kudüs'ün tarihi milattan önce iki binlere kadar uzanmaktadır. Kudüs Şehri'nin ilk defa MÖ. 3000'li yıllarda Sami kökenli Yebuslular (Jebusite) tarafından inşa edildiğine inanılmaktadır. Milattan önce 997

yılında Hz. Davud'un liderliğinde Yahudilerce fethedilene kadar Kudüs kentinin Kenanilerin elinde olduğu bilinmektedir. Hz. Davud zamanında fethedilen Kudüs, devletin başkenti yapılmış, Hz Süleyman döneminin bitişi ile de ülke Samaria ve Judea olarak ikiye bölünmüştür. Roma İmparatoru Constantine'in Hristiyanlığı kabul etmesi ve Filistin'e ziyaret düzenlemesinin ardından Kudüs'te bugün Kıyamet Kilisesi olarak bilinen büyük bir tapınak inşa edilmiş ve artık kent Hristiyan bir kimliğe bürünmüştür. Böylelikle Kudüs'te yaklaşık 1000 yıl süren Yahudi yönetimi sona ermiş ve 300 yıllık Hristiyanlık dönemi başlamıştır. İslam'ın gelişmesi ile birlikte kentteki Hristiyan Hakimiyeti son bulmuş ve Kudüs şehri Hz. Ömer döneminde Müslümanlar'ın eline geçmiştir. Kudüs kenti Müslüman yönetimi altındayken 'altın çağını' yaşamıştır. Kudüs kenti, 1099 yılında haçlıların işgaline maruz kalmıştır. Yaklaşık bir asır süren bu durum, Selahaddin Eyyubi komutasındaki Müslümanların 1187 yılında Hittin'deki savaşta haçlıları yenilgiye uğratması ve kenti yeniden alması ile son bulmuştur. Haçlıların işgalinin ardından bu kez 1260 yılından itibaren Moğol saldırıları ken-

ti tehdit etmiş, ancak Memlük Devleti'nin moğolları yenmesiyle, kentin yeni idarecileri Memlük Devleti olmuştur. Kudüs, 1516 yılına kadar Memluk, 1917 yılına kadar da Osmanlı Hakimiyetinde kalmıştır...

İsrail, 19. yüzyılın başında çizilen Siyonist planların sonucu olarak kurulmuş bir devlettir! Siyonistlere göre Filistin, "Kutsal Topraklar" ve kendileri de "Allah'ın seçilmiş kullarıdır". Emperyalizmin ve uluslararası siyonizmin haricindeki İslam düşmanları da, bu kutsal olmayan hedeflerine ulaşmak için aralarında birleşme yoluna gitmişlerdir ve bu çabaların sonucunda Osmanlı'yı yıkarak Filistin coğrafyasında İsrail'i kurdular. Dr. Fethi Şikakî'ye göre, İsrail, Batı sömürgeciliğinin İslam dünyasındaki en büyük projelerindendir...

Müslümanların karşı çıktığı şey Yahudilik değil, Siyonizmdir. Siyonizm 19. Yüzyılın sonlarında çeşitli ülkelerde önde gelen Yahudilerce ortaya atılan Filistin'de bağımsız bir Yahudi devleti kurma amaçlı, Yahudi ırkının diğer ırklardan üstün olduğu fikrine dayanan hastalıklı bir akımdır. Teorisyenliğini büyük oranda Theodor Herzl yapmıştır. Çıkış noktasını ise Kudüs'te bulunan Siyon Dağı'ndan aldı-

ği söylenir. Siyonizm; en geniş anlamıyla "Arz-ı Mev'ud" yani Filistin dışındaki bütün Yahudileri yine orada toplamak ve sonra da Süleyman mabedini Siyon Dağı üzerinde yeniden inşa etmek idealidir...

Müslümanlar olarak bizim Kudüs davası için yapmamız gereken şeyler vardır. İsrail'e her türlü desteği sunan, İsrail'i

destekleyen ülkelerin mallarını boykot etmeliyiz, İsrail'le siyasi, iktisadi, toplumsal ve kültürel başta olmak üzere tüm alanlarda her türlü normalleştirme fikri reddedilmelidir. Araplar ve Müslümanlar aralarındaki anlaşmazlıkları ve dargınlıkları bırakıp birbirlerine sağlam bir şekilde kenetlenmelidirler...

Ve son olarak unutulmamalı-

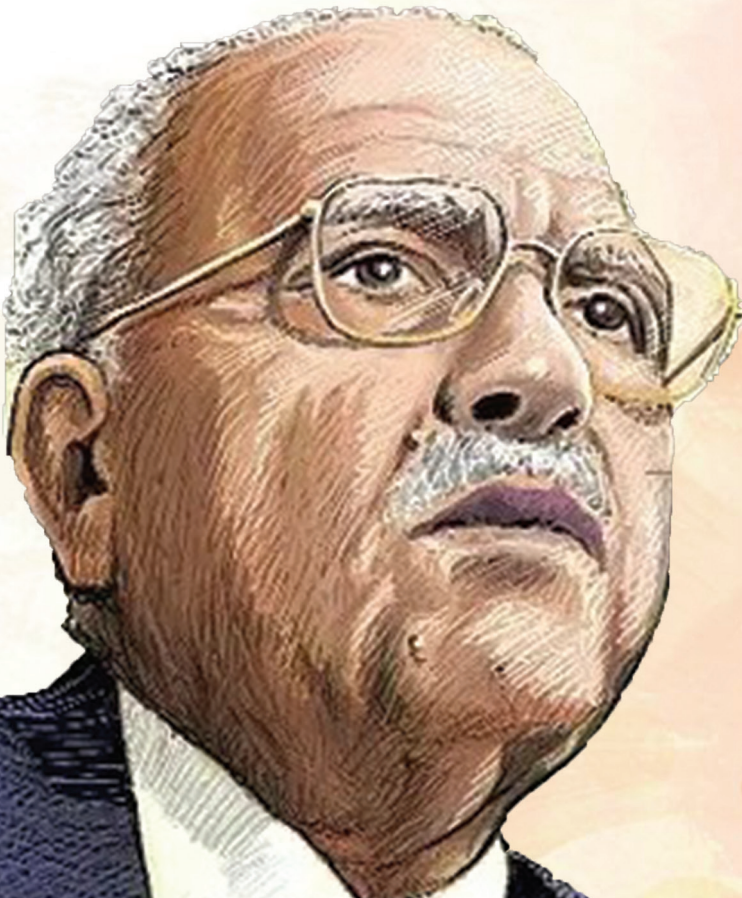
dır ki, Kudüs sorunu, sadece Filistinlilerin ya da Arapların değil, bütün Müslümanlar'ın sorunudur. Kudüs'ü sadece Filistinlilerin meselesi olarak görmemeliyiz. Kudüs, dünyanın doğusundan batısına kadar bütün Müslümanlar'ı ilgilendiren bir meseledir. Özgür bir Kudüs'te buluşmak duasıyla. Selam ve dua ile..

ASGARI ÜCRET KÖLELİKTİR!
**HAKÇA BÖLÜŞÜM,
ADİL PAYLAŞIM**

*“Uzatma
dünya
sürgünümü
benim”*

Ülkedeki kuşlardan ne haber vardır
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır
Aşk celladından ne çıkar madem ki yar vardır
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır
Hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır
O şarkıya özenip söylenecek mısralar vardır
Sakin kader deme kaderin üstünde bir kader vardır
Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır
Gün batsa ne olur geceyi onaran bir mimar vardır
Yanmışsam külümden yapılan bir hisar vardır
Yenilgi yenilgi büyüyen bir zafer vardır
Sırların sırrına ermek için sende anahtar vardır
Göğsünde sürgününü geri çağıran bir damar vardır
Senden ümit kesmem kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır

Sevgili
En sevgili

Ey sevgili...

1933-2021